

DIRVA

THE LITHUANIAN NATIONAL NEWSPAPER
6907 SUPERIOR AVENUE, CLEVELAND, OHIO 44103 Telephone: 431-6344
Lietuvos Laisvės Kovos Metai
LIII. Birželis — June 3, 1968 Nr. 63

ILIUSTRUOTOS TAUTINĖS MINTIES LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS

DE GAULLE KLAIDA

PRANCŪZIJOS ŠEFAS SUKLUPO ANT ŪKINIŲ KLAUSIMŲ

Griaudu buvo žiūrėti į 77 metų senelį maldaujantį savo tautos iš televizijos ekranų: "Aš esu pasiruošęs dar vienam kartui. Šį kartą esu reikalingas daugiau negu kada nors anksčiau — taip man dabar reikia — prancūzų tautos pasiskaidymo, kad ji to nori." Žodėliu "to" reikia suprasti tolimesnę jo, de Gaulle, tarnybą savo tautai.

Teisiniai žiūrėti, de Gaulle dar galėtų beveik 5 metus džiaugtis prezidento kėde. Tačiau teisės paragrafai menka paguoda, kada visus kraštus praktiškai suparalyzuotas darbininkų streikų. Kaip žinia, visas dabartinis sąmyšis prasidėjo ne darbininkų, bet studentų riaušėmis, kurių šį pavasarį netrūko ir kituose kraštuose. Tačiau kitur jie neišsivystė į revoliuciją kaip Prancūzijoje. Kodėl? Karolis Marksas, savo laiku samprotavo, kad revoliucija neįmanoma ten, kur žmonės yra patenkinti. Iš tikro, Prancūzija buvo daugiau pribrendusi neramumams negu kuris nors kitas Vakarų kraštas.

Jau prieš porą mėnesių įtakingas Paryžiaus dienraštis "Le Monde" teisingai atspėjo prancūzų nuotaikas vedamajame, užvardintam "Prancūzija nuobodžiauja". Žodžiu, de Gaulle noras nuoduoti esant didelei valstybei, kai tuo tarpu Prancūzija iš tikro yra tik antraeilė, jei ne trečiaeilė galybė, nedarė įspūdzio savo tautiečiams. Ironiška, kad neramumai kilo tuo momentu, kada de Gaulle viešėjo Rumunijoje, kur jis buvo iškilmingai ir nuoširdžiai sutiktas, ir net galima buvo sakyti, kad paskutiniąją įvykiai Vidurio Europoje lyg ir rodė, kad de Gaulle sapnas apie "Europą iki Uralo" pradeda įgyti kai kurių realių bruožų. Tauta tačiau mažiau svajojo apie Prancūzijos vadovybę būsian-

VYTAUTAS MEŠKAUSKAS

moje Europoje, bet daugiau rūpinosi savo kišene. Tai buvo kliūtis, ant kurios suklupo aukštasis generolas.

Iš šono žiūrėti, Prancūzijos ūkinė būklė buvo pavydėtina. Biudžetas subalansuotas. Prancūzijos banko seifuose ir eilinių piliečių matracuose gulėjo bilijonų dolerių vertės auksas. Socialinis draudimas buvo neblogai sutvarkytas, kiekvienas darbininkas galėjo pasidžiaugti 4 savaitių apmokamom atostogom, tačiau dirbama buvo ilgiau ir su mažesniu atlyginimu negu kaimyninėje Vokietijoje. Iš 19 milijonų dirbančiųjų 4 milijonai turėjo pasitenkinti minimaliu 84 dolerių į mėnesį atlyginimu. Dabar norima pakelti tą atlyginimą iki 120 dolerių, o daugiau uždirbančių padidinti 10%. Ta operacija kuri turi būti pravesta dar prieš tautos atsiklausimą birželio mėn. viduryje, pabrangins prancūzų prekes kaip tik visiško miltų panaikinimo Europos Bendroje Rinkoje išsvaikarėse. Jau ir dabar patys prancūzai neatostogauja savo tėvynėje, bet važiuoja į pigesnius kraštus kaip Ispaniją, Portugaliją, Italiją. Buvo laukiama, kad jau šiais metais mokėjimų balanse bus 200-300 milijonų dolerių deficitas, dabartiniai streikai ir neramumai tą sumą padvigubins. Bendroji Rinka, pradžioje nepaprastai padėjusi Prancūzijos eksportui, dabar naudingesnė kitiems jos nariams. Sukauptas krašte auksas pasirodė esąs daugiau našta negu pelnas, kai tuo tarpu doleriai per tą laiką būtų atnešę nuostimių. De Gaulle skundėsi, kad amerikiečių kapitalas, investuotas Prancūzijoje kenkia jos ūkiui. Tačiau iš tikro prancūzai daugiau pelnėsi iš savo kapitalo investuotų šie-

niuose (400 milijonų dolerių per metus) negu užsieniečiai pasipelnė iš savo investicijų Prancūzijoje (315 mil. dol.).

Prancūzijos krizė parodė, kad ūkinė politika, kuri patį de Gaulle mažiausiai domino, buvo atsilikusi ir neatitinkanti šių laikų dinamikai, jau visai nutylint apie užsienio politiką. Bet nepaisant to, de Gaulle gaus teigiamą atsakymą iš savo tautos, nes praktiškai ji neturiko pasirinkti. De Gaulle prašo papildomų įgaliojimų ūkinėms ir švietimo reformoms pravesti. Iš pirmo žvilgsnio tai atrodo įspūdingai, tačiau kiek pagalvojus paaiškėja, kad tas reformas jis seniai galėjo pravesti be jokio specialaus įgaliojimo. Tai tačiau jam nepakenks, nes politikoje su logika ne visada skaitomasi.

De Gaulle perėjo į puolimą

• PREZ. de GAULLE paleido Prancūzijos parlamentą, tuo sustiprindamas vyriausybės galią kovoje su 10 milijonų streikuojančių darbininkų ir kairiųjų grupių reikalavimais pakeisti vyriausybę. Paskelbti nauji parlamento rinkimai, kurie pagal konstituciją privalo įvykti ne vėliau kaip 40 dienų po senjo parlamento paleidimo.

Gen. de Gaulle gavęs karinės vadovybės užtikrinimą, kad kariuomenė neeis į jėgą pakeisti esamos vyriausybės ir išgalėti komunistų diktatūrai.

Faktinai, kariuomenės daliniai jau pradėjo vykdyti svarbesnių vyriausybės įstaigų, radijo, pašto ir kt. postų apsaugos funkcijas.

• VATIKANAS PASISIŪLĖ priglauti JAV ir Š. Vietnamo delegacijas, jei jų derybų sąlygos dėl įvykių Paryžiuje pasidarytų neapkenčiamos.

• JAV ATOMINĖ JĖGA varomas povandeninis laivas Scorpion su 99 narių įgula, nežinint milžiniškų pastangų, laikomas žuvusiu vandenyno gelmėse.

JŲ JAU NEBĖRA... Velionis adv. Antanas Oliš Amerikos Lieuvių Misijos kongresiniame bankete, 1945 m. Washingtone pasakęs kalbą, kurioje, eidamas prieš tuometines prosiovietines nuotakas oficialiuose sluoksniuose, pasmerkė JAV sąjungininko Sov. Sąjungos planą įsijungti Lietuvą ir reikalavo leisti Lietuvos gyventojams apsispręsti savo likimą balsavimu, sąjungininkų komisijai prižiūrint. Jo kalba buvo įrašyta į Congressional Record (A1707), tuo būdu tapdama oficialiame kongreso leidinyje pirmuoju dokumentu, kuriame juridškai pagrįsta Lietuvos teisė į nepriklausomybės atkūrimą. Nuotraukoje stovi iš kairės: inž. P.J. Žitūrys, banketo "Toast Master", 1945-48 m. pirmininkas Lietuvos Vaduoti Sąjungai, suorganizavęs American Friends of Lithuania in Ohio draugiją ir jai vadovavęs, miręs 1962 m., P. Žadeikis, paskutinis Lietuvos nepaprastasis pasiuntinys ir galios ministeris Washingtone, miręs 1957 m. ir adv. Antanas Oliš, Lietuvai Vaduoti Sąjungos vienas organizatorių ir pirmasis jos pirmininkas (1941), vėliau iš jos išaugusios Amerikos Lietuvių Misijos, organizacijos politinei akcijai amerikiečių tarpe, pirmininkas, o dar vėliau tautinėms organizacijoms susikonsolidavus į Amerikos Lietuvių Tautinę Sąjungą, vienas tos sąjungos steigėjų ir pirmasis jos pirmininkas (1949-51). A. Oliš mirė 1958 m. birželio 3 d. Plačiau apie adv. Antano Olišą vėliau 3 psl.

Lietuvoje domisi įvykiais Prahoje ir Varšuvoje

Lenkijos ir ypač Čekoslovakijos įvykiai rusų bolševikijai kelia nemažą rūpesčių. Slepia, bet nepaslepia jų rūpesčių bolševikiniai pareigūnai ir Lietuvoje. Apie tai gegužės 11 d. TIESOJ rašė ir vieno Kauno rajkomo sekretorius straipsnyje "Politinformatorių rūpesčiai". Sako:

"Įvairūs šalies ir užsienio gyvenimo įvykiai iškelia reikalavimus, kad ir darbo žmonės būtų operatyviai tiksliai apie juos informuojami. Pagerėjusi informacija, kurią teikia radijas, televizija, spauda atsako į šiuos klausimus, tačiau, kaip rodo gyvenimas, žmonės ne visada tuo pasitenkina".

Iš tolesnio to sekretoriaus pasipaskojimo matyti, kad bolševikų politinė informacija arba indoktrinacija serga organizuotumo pertekliumi. Esą, "ideologiniame darbe dalyvauja partinės, komjaunimo, profsąjunginės organizacijos, "žinių" draugija, politinformatoriai, propagandistai, kurie organizuoja daug įvairių renginių". Tas jau ir jaudina visus tuos "ideologus" — koks viso darbo poveikis? Kaip suderinti, kad visi aiškintojai dalykus aiškintų vienodai, "teisingai"? Jei radijo, spaudos, televizijos aiškinimai žmonių nepatenkina (nes sukelia daugiau klausimų, negu suteikia aiškių atsakymų), tai ar geriau patenkina toji daugybė visų kitų politinių, ideologinių "auklių"?

Dar vienas susirūpinimo šaltinis prasuvo iš to šono, apie kurį nei nepagalvota. Būtent:

"Perėjus dirbti į penkių darbo dienų savaitę, darbo dienomis liko mažai laisvo laiko, sunkiau jo rasti politinformacijoms"... O tai todėl, kad politinformaciją kimšti į galvas darbinin-

kams pavyksta tik tada, kai jie susirinkę į fabriką. Tada, pietų pertraukos metu ar po darbo tik užrakink vartus, suvark į kurią nors mašinų patalpą ir kalbėk! O kai žmonės namie, tada jų nesugaudysi. Dabar daugumoj įmonių jau tik penkios tokios vartams uždaryti patogios dienos... Bet, sako, "Juk šalia jų (politinformacijų) mūsų žmonės dar vyksta susirinkimai, paskaitos ir kiti renginiai".

Galima įsivaizduoti, kaip darbininkai "džiaugiasi" visais tais nemokamais priedais prie darbo dienos... O be to, sako, "dar ne visuose kolektyvuose politinformatoriai dirba turintys reikalingą bendrą išsilavinimą ir politinį išprusimą žmonės".

Visa tai matant, rodos, savaime aišku, kodėl netenka turėti didelių iliuzijų dėl politinformacijos poveikio.

(ELTA)

• AMERIKOS LIETUVIŲ inžinierių ir Architektų S-gos suvažiavimas Clevelande, prasidėjęs gegužės 30 d. Sheraton-Cleveland viešbutyje, susilaukė labai skaitlingo s-gos narių ir svečių atsiliepimo.

Pradėta iškilmingu posėdžiu, mūsų inžinierių išradimų paroda ir paskaitomis bei diskusijomis.

Tiek atidarymepasakytos kalbos, tiek inžinierių paskaitos buvo aktualios, dalykiškos, sukelusios gyvų diskusijų.

Suvažiavimas būdingas ne vien tik savo organizacijos narių bendravimo prasme, bet kartu reikšmingas įnašas mūsų išeivijos gyvenimui.

Plačiau apie suvažiavimą informuosime vėlesnėse Dirvos laidose.

MIRĖ VYTAUTAS ORINTAS

Vos spėjus atsivieškinti su tragiškomis aplinkybėmis žuvusiu Vytautu Raulinaičiu, kai Clevelando visuomenė vėl pasiekė liūdna žinia, jog gegužės 30 d. vakare mirė Vytautas Orintas.

Velionis, atsikėlus su išeivių banga iš Vokietijos Amerikon, pradžioje buvo įsikūręs su šeima Worcester, Mass. Po to persikėlė į Clevelandą, kur aktyviai įsijungė į ką tik įsteigtos Vilties draugijos ir ALT S-gos darbus. Jis labai aktyviai ir energingai pravedė Clevelando lietuvių tarpe didįjį Vilties vąjį ir po to, būdamas tos draugijos ir ALT S-gos skyriaus valdybose, daug pasidarbavo, kad tas skyrius iškiltų į pirmąjan-

čią vietą Vilties įnašinkų tarpe.

Baliui Gaidžiūnui redaguojant Dirvą ir po sėkmingo vąjaus pradėjus laikraštį leisti 3 kartus į savaitę, velionis įsijungė į Dirvos administracinį darbą. Čia kruopščiai reikšdamasis pasiimtuose darbuose, jis išmoko ir spaustuvės darbus, vėliau pakeitęs prityrusius spaustuvininkus svetimšalius.

Prieš kokius metus pasitraukė iš Dirvos, perėjęs dirbti į kitą įmonę.

Vytauto Orinto asmenyje Vilties draugija, ALT S-ga ir Dirva nustojo veiklaus ir energingo, tvirtų tautinių principų žmogaus.

Velionis mirė sulaukęs 59 m. amžiaus.

-- Tik jūsų betrūko! Ar nematote, kad aš užsiėmusi namų tvarkymu?!

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS ANGOJE (15)

BENDROS PASTABOS

VIENPUSIŠKUMAS?

Mano rašinys apima 1914-1923 metų laikotarpį gal atrodė vienpusiškumas -- jis toks ir buvo, -- bet tam buvo rimtos priežastys:

a -- Daviniai apie srovių santykius, jų spaudos ir veikėjų taktiką tais laikais imta iš tų laikų mūsų spaudos.

b -- Katalikų srovė norėjo turėti teisę būti vienatinė mūsų išeivijos gyvenime. Kitos srovės (tautininkai, neimant jau socialistus ir iš jų virtusius komunistus) katalikų vadams buvo tik bereikalingai prisimetus apmauda. Kadangi karui kilus -- taip pasitaikė -- reikėjo su tautine srove dirbti tautą nelaimi iš tikus bendrus darbus, katalikai, kur jiems rodesi galima išvengti, stengėsi tautininkų vengti.

c -- Tautinė srovė, mažesnė, ta "bedieviška", "laisvamaniška", buvo katalikams taikinyne neigti ir smerkti. Nors apsigynimo pozicijoje stovėdami, jausdamiesi pakankamai stiprūs, tautininkai savo pozicijų neužleisdami, visuomeninio gyvenimo srityje atsikirtimo priemones naudojo, kokios atitiko reikalui.

d -- Abi pusės -- katalikai ir tautininkai -- dirbo ir kovojo už tai, kam jie tikėjo, kas buvo reikalinga ir naudinga jų idėjiniam gyvenimui. Savitarpinei kovai išaikvojo pusę visos energijos, kiek tų metų bėgyje išleista darbams Lietuvos naudai.

Jeigu aprašyme būčiau išleidęs tuos naudotus šiurkštumus, tikro tų laikų srovinio gyvenimo vaizdo nebūtumėt žinoję.

Prisiminkim istoriją: amžių gyvenimo raidoje buvo valdovų varžytinės, kunigaikščiai žudė vienas kitą. Tuos įvykius išbraukus, anų laikų valdovų gyvenimas gal atrodytų buvęs padorus, bet tai būtų istorijos suklasojimas.

FONDŲ REIKŠMĖ; JŲ LIKVIDAVIMAS

TAUTINĖS SROVĖS įsteigtas 1914 metais po-

K.S. KARPIUS

litinis Autonomijos, 1917 metais pakeistas į Nepri gulmybės Fondą, likviduotas lapkr. 25 d. 1920 metais. Per šešetą metų iš tautinei srovei prielankios visuomenės surinkta \$85,200. Išmokėjimų turėta \$84,370; likutį įteikė pradėjusiai veikti Lieuvos atstovybei Washingtonė.

Stambiosios fondo išlaidos buvo: Lietuvos atstovų Versalio taikos konferencijoje išlaikymui \$22,305. Lietuvos reikalams per Paryžiaus atstovybę \$30,000. Lietuvos Karo Misiškai (Laisvės Sargams) \$10,000. Tautinės Tarybos Washingtonė atstovų išlaikymui \$6,845. Lietuvos šauliams (be to ką jiems rinkta ir siųsta tiesiog per jų atstovus) \$1,000.

Pačios Tautinės Tarybos sroviniams reikalams išleista \$5,600.

SOCIALISTAI, Lietuvos politinės laisvės klausimu visai nesidomėję, aukas rinko, kaip jie skelbėsi, tik šelpimo tikslams. Jų fondas gavo \$37,660. Kaip jie tuos pinigus naudojo, savo aprašyme kartkartėmis paminėjau.

KATALIKŲ TAUTOS FONDAS, veikęs iki 1922 metų, surinko net \$590,100.

L. Šimutis, vienas katalikų srovės veikėjų, dirbęs srovei ištisai tuo laikotarpiu, dabar, Draugo vasario 17 d. 1968 m. numeryje, štai kaip rašė:

"Tuo pačiu metu rinko aukas ir kitų srovių fondai: tautininkų Nepri gulmybės, ir socialistų -- Šalpos. Bet jie surinko palyginti žymiai mažiau. Surinko tik apie ketvirtadalį to ką surinko katalikų Tautos Fondas".

Čia tenka paaiškinti apie tą skirtumą. Pali kus socialistų fondą nuo šaliai, dalykai stovėjo šitaip:

Tautininkai karo nukentėjusių šelpimo darbą nuo politinio skyrė. Atskirta buvo ir aukos į du fondus. Kai atvyko Vilniaus komiteto atsto-

vas komp. Stasys Šimkus karo nukentėjusiems aukoms rinkti, ir kai įsteigė Centralinis Komitetas karo nukentėjusiems šelpti, tautininkai nereikalavo, kad jų žmonės aukas siųstų į jų fondą, bet ir patys siuntė ir kolonijų veikėjai surinktas šelpimui aukas siuntė tiesiog centriniam komitetui. Aprašyme matėte paminėtas tam tikslui aukas dešimtimis tūkstančių, kas sudarė šimtus tūkstančių.

Katalikų Federacijos nuostatas buvo visas jų aukotojų pavienių ir organizacijų aukas siųsti tik į VIENĄ Tautos Fondą -- šelpimui, Raudonajam Kryžiui, šauliams -- ir visos aukos žymėta kaip Tautos Fondo pajamos. Kurie nesilaikė to, jei tik pasiuntė tiesiog šauliams ar centraliniam komitetui, buvo apšaukiami "šiaudiniais katalikais". Jeigu tautininkai aukojo ir katalikų fondui vienokioje ar kitokioje jų rinkliavoje, tautinės srovės vadai jiems priekaištų nedarė.

Taigi pasigyrimas savo surinktais virš puse milijono dolerių pinigais nenustato katalikų srovės populiarumo.

Tautos Fondas, 1915 metais priimtu statutu aukų skirstymą nustatė: "70% nualintos Lietuvos reikalams, 20% politinei veiklai, 10% atsarginiam kapitalui". Bet vėliau nesilaikė ir to, aukas skirstė kaip numatė naudingiau.

Jie savo didelio fondo pinigais pradėjo mokslinti parinktus gabesnius vyrus (apie moteris neteko girdėti), "paruošimui Lietuvai reikalingų valdininkų". Į Lietuvos ateitį pilnai tikėjo, ir rengėsi Lietuvą valdyti. Keletą vyrų buvo pasiuntę ir į Freiburgo universitetą Vokietijoje (tuoj karui pasibaigus).

Keletas šitaip paruoštų vyrų, teisininkų, buvo parvykę į Lietuvą, kartu su kitais čia buvusiais ankstyvesniais profesionalais, užimti valdiškas vietas. Vieni gavo, kiti grįžo apsiavę. Vieni čia išgyvenę pasidarė

naudingais, bet buvo ir tokių, kurie visuomenės pinigais išmokslinti virto nenaudėliais, katalikams tik gėda.

"RATAMS LENGVIAU"

Reikia skaityti laime, kad tautininkai ir katalikai Lietuvos laisvinimo pastangose galėjo apsieiti be trečios -- socialistų -- srovės. Žinant, ko socialistai siekė, jų maišymasis būtų buvęs tik trukdymas ir darbo ardymas.

Nors tarp tautininkų ir katalikų tęsėsi srovinė kova iki didžiausio įkarščio, nors, pav. kun. Kemėsis 1917 metais Darbininke nr. 37 tautininkus vertino: "Bendrai dirbti su tautininkais negalima, nes jie apjaukėliai, užsitarnaują paniekos, nusmukus partija, machinatoriai, bankrutai, begėdžiai, komedijantai, klastininkai, liberališki bailiai, pigūs demagogai, aferistai, verkią krokodilo ašaromis, judošiai, vagiliai, laisvamanių putra, mefistofeliai, doros bankrotai" ir tt., TAČIAU ir su tokiais dirbant abi srovės reikiamus darbus pravedė iki laimingo galo.

Jų tarpe nekilo susikirtimų, kad reiktų dirbti ne taip, o šitaip. Išskyrus už aukų rinkimo srityje kludymą, viena srovė kitai nesikėsino sudaryti negerovių, kurių būtų patekusios į amerikiečių tarpą ir būtų galėjusios Lietuvos reikalams pakenkti.

KASLINK FONDŲ: Reikia pripažinti, kad katalikų srovės nusistatymas rinkti aukas į savo vieną fondą buvo naudingas. Tas privedė ir tautininkus, dažnai norėjusius vieno bendro fondo (šelpimo reikalams), išauginti savo paskirą politinį fondą pakankamai didelį.

Jeigu tie du sroviniai fondai nebūtų pavykę padaryti tokiais, jeigu būtų prisisteigę eilė smulkių fondelių, stambios aukų sumos būtų buvusios išskirstytos paskiruose kampuose, ir reikalingiems darbams, kaip išlaikymui Washingtonė Vykdomojo Komiteto ir Informacijos Biuro, taikos konferencijoje delegatų ir tt., nebūtų buvę žinoma į ką šauktis pinigų.

Matėte aprašyme, kas pradėjo darytis, kai vėliau ėmė čia steigti komitetai, rinkti aukas, atvykti atstovai ir pavieniai aukų rinkėjai; aukos dešimtimis tūkstančių blaškėsi po įvairių kunigų ir šiaip asmenų kišenių.

• Profesorių Juozas Tonkūnas, buvęs Lietuvos Žemės ūkio Akademijos Rektorius (Dotnuvoje), 1934-39 m. Lietuvos švietimo ministras, gegužės 6 d., ką tik sulaukęs 74 m. amžiaus, mirė Dotnuvoje, kur apie 15 pastarųjų metų dirbo kaip mokslinis patarėjas prie žemdirbystės instituto (vadovaujamo buvusių J. Tonkūno studentų). Jo darbai pastaruoju metu buvo riboti daugiausia pievininkystės srityje. Kada nekada jis buvo pagiriamas, kaip darbštus mokslininkas. Valdinės spaudos veidmainin-gumas tipingai pasikartoję pranešimuose apie jo mirtį. Iš TIESOJ pateiktos bio-

IŠ KITOS PUSĖS...

Skaitau ir stebiuos:

"Cenzūra turėtų būti įvesta visiems laikams nesąmonių rašinėjimui, kas mūsų spaudoje pasitaiko dažnai" (D. Šatas). "Šiandien galima visiškai drąsiai tvirtinti, kad mes gyvename lyg kokios spaudos diktatūros laikotarpiu" -- V. Trumpa. "Bet, jei laisvą spaudą nusakysime kaip atvirumą priešingai ar skirtingai nuomonei, kaip pagarbą ieškančiam tiesos, tai mes lietuviškos laisvos spaudos neturime, ir, abejoju, ar kada turėjom". -- Feliksas Jucevičius. "Antras nesimpatiškias mūsų spaudos bruožas -- jos totalistinės tendencijos, noras primesti savo pažiūras skaitytojams ir tuo pačiu visai visuomenei" -- J. Banėnas. "Šiandien JAV nėra nei vieno lietuviško periodinio leidinio redaktoriaus, turinčio teisę tarti: kovojau už žodžio laisvę ne vien sau..." -- V. Kavolis.

Tai iš atsakymų į Metmenų anketos klausimus: "Kaip vertinate išeivijos spaudą apskritai ir jos kultūrinį vaidmenį specialiai? Ar turime 'laisvą', 'žmogų gerbiančią' ir 'kultūrą puoselėjančią' spaudą išeivijoje?"

Iš kitos (ir su poros dešimtmečių išeivijos spaudos darbo patyrimo) pusės žiūrint, ir klausimai, ir atsakymai nesudaro garbės jų autoriams. Visų pirma, išeivija turi tiek daug spaudos organų, kad praktiškai visada joje gali paskelbti savo nuomonę, kad ir labai keistą. Antra, mes neturime komercinės, grynai informacinės spaudos, nes jai nėra pareikalavimo, -- mūsų spauda reiškia jos leidėjų ir bendradarbių pažiūras ir nuomones. (Būtų nelogiška, pavyzdžiui, reikalauti iš vienuolyno leidžiamo laikraščio argumentų prieš tikėjimą.) Iš to išplaukia leidėjų laisvė savo laikraščioje skelbti kas jiems patinka, nes ir kitaip manantieji turi laisvę leisti savo laikraštį ir jam aukotis.

Įtariu, kad piktokus pasisakymus spaudos adresu iššaukė ne tiek sielvartas dėl mūsų spaudos būklės, kiek užsirdstinimas už jos šaltoką laikyseną vadinamą 'bendravimo' su komunistais klausimu apskritai ir 'nereklamavimu' sportininkų išvykos į Lietuvą specialiai.

Jei taip, kodėl redaktoriai negali būti laisvi atrinkti pagal savo nuomonę reikiamus spausdinti straipsnius ar informacijas? Prileiskime, kad ir jiems kai kurie pasisakymai bei žygiai atrodo, kalbant su D. Šatu, nesąmonėm, kurioms turėtų būti įvesta 'cenzūra'. Kodėl jie negali būti laisvi taip padaryti? Sutinku su Henriko Radausko cinišku atsakymu į tą patį klausimą: "... parafrazuojant žinomą posakį apie valdžią, galima pasakyti, kad kiekviena visuomenė turi tokią spaudą, kokios ji nusipelno". Turėčiau taip pat sutikti, kad joje yra nemažai skelbiama "nesąmonių", tačiau pataisyti tą ydą galima tik stengiantis spausdinti galimai mažiau nesąmonių. Metmenys, atrodo, nori elgtis priešingai. (vm)

grafijos galėtum manyti, kad J. Tonkūnas nuo 1924 metų (nuo Žemės ūkio Akademijos įsteigimo Dotnuvoje) tartum nebūtų buvęs nė kojos iškėlęs iš Dotnuvos. Tik GIMT. KRAŠTAS. (numatydamas, kad rašo gal ir tiems, kurie prof. Tonkūną gerai atsimena, įterpė sakinį, kad tada ir tada "ėjo Lietuvos švietimo ministro pareigas"). O apie 13 metų "akademijos" NKVD stovyklose -- ne tik nė pusės žodžio, bet ir toks to "patyrimų praturtinimo" nutrynimas, kad atrodytų, lyg nieko panašaus nė nebūta. Tokiais akiplėšiškais nutylėjimais spaudos monopolistai Lietuvoj tebesitiki ištrinti iš istorijos bolševikinio režimo nusikaltimus. (ELTA)

• ČEKOSLOVAKIJOS naujoji kompartijos vadovybė savo posėdyje nutarė pašalinti ilgametį partijos sekretorių stalinistą Novotny iš kompartijos. Spėjama, kad jis gali būti pašalintas į teismą už preatybę padarytus nusikaltimus. Be Novotny, pašalinta dar visa eilė buvusių aukštųjų partijos pareigūnų, Novotnio režimo šalininkų.

M A L E

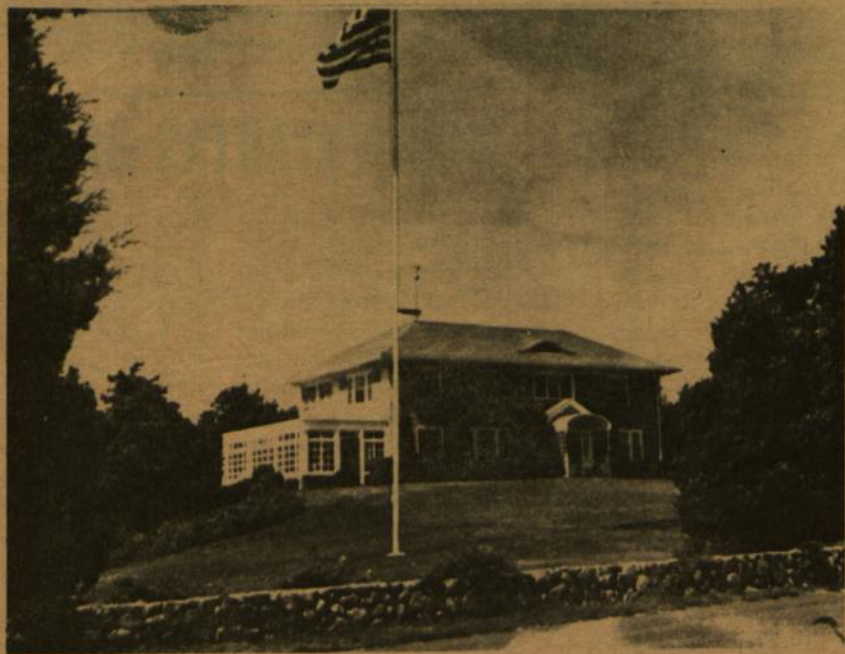
MACHINE OPERATORS
MILLS
SHEET METAL
SAW SET UP
WELDERS

Expanding subsidiary of national company requires experienced personnel in Oak Park and Redford areas. Top rates, with overtime, excellent fringe benefits. Call Mr. Grubbe.

THE GROVER CO.

313 — 532-4104

63-691

VIENA IŠ GRAŽIAUSIŲ VASARVIEČIŲ CAPE COD. PRIE PAT LIETUVIŲ MĖGIAMOS PAKRANTĖS, YRA ADOMONIŲ. SUINTERESUOTI VASAROJIMU KREIPKITES:

EAST BAY ROAD
OSTERVILLE, MASS 02655
Tel. (617) 428-2020 arba (617) 268-8764

PETKUS
LAIDOJIMO ISTAIGA

MARQUETTE PARK CHICAGO
2533 W. 71 St. Tel. GR 6-2345-6

CICERO ILLINOIS
1410 S. 50 Ave., Tel. TO 3-2108-9

TRYS MODERNIOS KOPLYČIOS

DIRVA

The Lithuanian Newspaper

Established 1915

6907 Superior Avenue, Cleveland, Ohio 44103

Telephone: 431-6344

Second-Class Postage paid at Cleveland, Ohio.
Published every Monday, Wednesday and Friday except in case
of Holidays by American Lithuanian Press Radio Ass'n
VILTIS, Inc. (Non-profit).

Subscription per year \$13.00, Single copy 10 cents.

Editor-in-chief Jonas Čiuberkis.

Prenumerata metams \$13.00, pusei metų \$7.00, Dirva išeina
tris kartus į savaitę, išskyrus šventes ir du kartus
liepos ir rugpjūčio mėnesiais.

Redaguoja:

Jonas Čiuberkis ir Vytautas Gedgaudas

Dipl. inž. Juozas Dačys.

ALIAS suvažiavimą atidarant

ALIAS Centro Valdybos pirmininko Juozo Dačio kalba, pasakyta atidarant 9-tą ALIAS suvažiavimą Clevelande, gegužės 30 dieną.

17 metų suėjo, kai Amerikos Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjunga buvo įsteigta New Yorke ir 12 metų kai inkorporuota Massachusetts valstijoje. Tai ji veikia JAV įstatymų ribose ir turi lygiateises su panašiomis amerikiečių profesinėmis organizacijomis.

ALIAS subūrė daugumą JAV išikūrusių lietuvių inžinierių ir architektų. Joje dalyvauja nemažas skaičius ir tikslųjų mokslų akademikų. 9-niuose savo skyriuose, esančiuose, didesnėse JAV lietuvių kolonijose, S-ga priskaito arti 600 narių.

Be tiesioginės veiklos savuose skyriuose, S-ga dar turi eilę institucijų specialiams uždaviniams vykdyti, būtent:

1. Šalpos Fondą, kuris duoda pašalpas vargan patekusiems S-gos nariams ir nusipelnusiems lietuvių tautai inžinieriams, architektams ar gretimų specialybių nariams.

2. Stipendijų Fondą, per kurį iki šiol yra išmokėta 4000 dolerių stipendijų Europos lietuviams.

3. Dvimėnesinį S-gos žurnalą "Technikos Žodis", kuris yra leidžiamas prie ALIAS Chicago skyriaus.

4. Inžinierių ir Architektų Metraštį, kuriame apibūdinama lietuvių inžinierių ir architektų veikla nuo senovės laikų iki dabartinių ryšių su lietuvių tautos ir valstybės vystymusi, red. K. Krulikas.

5. Ūkinių Studijų Centrą, įsteigtą prieš 2 metus greta ALIAS Washington skyriaus, vadinamo -- Lietuvių Technikos ir Gamtos Mokslų D-ja, renka ir kataloguoja technikos, ūkio, socialinių reikalų, demografijos ir dalinai švietimo dokumentaciją apie okupuotą Lietuvą. Surinkus pakankamai medžiagos bus organizuojamos studijos. Studijų Centre dirba 30 bendradarbių vadovaujant dr. A.P. Mažeikai.

Kaip ir visiems sąmoningiems lietuviams, mums inžinieriams buvo nesvetima ir lietuviška veikla. Tat ir S-gos nariai gana energingai ieškojo būdų kaip prisidėti prie visų lietuvių siekiamų tikslų -- visomis jėgomis siekti Lietuvos laisvės ir išlaikyti lietuviybę emigracijoje.

Tat gana aktyviai dėtasi prie darbų, kurie angažavosi, ar turėjo atspalvį, ar buvo surišti su Lietuva vienokiu ar kitokiu būdu.

Čia reikėtų paminėti Lietuvos Ūkio Atstatymo Studijų K-jos, išleidusios 12 studijų įvairiais Lietuvos ūkio klausimais, darbus, į kuriuos pradžioje su entuziazmu jungtasi; įvairius inžinierinius, architektūrinius ar mokslinius projektus, kaip Brazilijoje Lietuvos atstovybės rūmų projektas, bendradarbiavimas lietuvių enciklopediją ruošiant, Lietuvos ūkio tyrimo ir liuanistikos institutuose, įrengiant jaunimo namus, stovyklavietes, tau-

(Nukelta į 6 psl.)

ANTANĄ OLĮ PRISIMENANT

JONAS PUZINAS

nyčios altorių atnaujinti. Čia jis susipažino su įvairių spalvų dažais, auksinimu. Vėliau savo

Antanas Olis (1898-1958)

dailidės amatą tęsė Krasnapolio klebonijoje, dirbdamas įvairius baldus, avilius, išdažydamas bažnyčios vidų ir kita.

Negaudamas pakankamai darbo, nusprendė paieškoti laimės Amerikoje. Ir 1889 metais atvažiojo pas savo giminaitį į Plymouthą, Pensilvanijoje. Čia besisvečiuodamas ir beskaitydamas įvairius laikraščius sumanė mokytis spaustuvininko amato. Parašė visiems laikraščiams laiškus, bet kvietimą darbui tegavo iš Chicagos lenkų laikraščio "Gazeta Polska". Tat nieko nelaukdamas tuojau pat išskubėjo Chicagojį ir pradėjo dirbti spaustuveje. Dirbo, daug skaitė ir pats mokėsi. Netrukus tapo ir raidžių rinkėju. Lietuviams atpirkus iš lenkų spaustuve ir 1892 metais išleidus pirmą laikraščio "Lietuva" numerį, Olšauskas nebesiskyrė nuo lietuviškojo darbo: įsteigė lietuvišką knygynėlį, nusipirko spaustuve, pasistatydino "Lietuvos" radakcijai namus, 1893 ėmė pats leisti ir redaguoti laikraštį, spausdinti knygas, kurių nuo 1894 iki 1917 metų išleido 131, jų tarpe didžiulį A. Lallo Anglų-lietuvių ir lietuvių-anglų kalbų žodyną, J. Basanavičiaus Pasakų rinkinius, keliolika J. Adomaičio-Šerno populiarų mokslo veikalų vertimų ir kt. 1909-1910 m. net buvo pradėjęs organizuoti lietuviškos enciklopedijos leidimą, bet sumanymas paliko neįgyvendintą.

Adv. Antanas Olis su aukštaisiais amerikiečių pareigūnais: senatoriumi Brooks, Aukščiausiojo Teismo teisėju Warren ir gubernatoriumi Green.

vendintas. Ir pats buvo parašęs bei išvertęs visą eilę knygelių. Savo knygyne išplatino apie 400.000 knygų. Kad knygų leidimo darbas būtų

dar labiau pagyvintas, 1896 metais įsteigė pirmą lietuvių banką Chicagoje, per kurį ligi I pasaulinio karo persiūsta Lietuvon apie 4 milijonus dolerių. Deja, dėl pačių lietuvių pavydo ir intrigų buvo priverstas "bankrutuoti", likvidavo visą savo turtą, kad galėtų išmokėti indėlininkams 600.000 dolerių.

Kietas ir sunkus Antano Olšausko gyvenimo kelias, jo ryžtas ir per didžiausias klijtis siekti savo tikslo, turėjo didelės įtakos ir sūnaus Antano charakteriui. Tėvo lietuviškas darbas brandino ir jaunojo sūnaus širdyje meilę savo tautai. Atlikęs karinę prievolę JAV laivyne ir 1921 baigęs teisių mokslus Chicagos universitete, Antanas Olis nenyklydo nuo lietuvių visuomenės, bet visu nuoširdumu įsijungė į visuomeninį ir politinį darbą, amerikiečių tarpe iškildamas į vadovaujamas vietas. 1946 metais, surinkęs per 1 milijoną balsų, advokatas Olis išrenkamas Chicagos sanitarinio distrikto patikėtiniu, 1952 jam buvo pavetos tos pačios įstaigos pirmininko (prezidento) pareigos, įstaigos, kurios metinis biudžetas siekė per 400 milijonų dolerių. Vadovaudamas tai įstaiagai ir mirė 1958 metais birželio 3 dieną.

Antano Olis lietuviška veikla buvo labai šakota. Gal nedaug kas ir nežino, kad Olis buvo muzikas, mokėsis pas Miką Petrauską ir kitus. Anksčiau jis įstojo Birutės chorą. 1922 metais kompozitoriui Stasiui Šimkui išvykus Lietuvon, Olis išrenkamas Birutės choro pirmininku ir dirigentu. Tas pareigas ėjo daugiau kaip penkerius metus. Didžiausio įvertinimo susilaukė, kai 1934 metų pasaulinėje parodoje Chicagoje jam buvo patikėta garsaus Chicago simfoninio orkestro dirigento lazdelė. Su tuo orkestru jis atliko lietuvių kompozitorių kūrinius. Ir pats yra sukūręs kelis muzikos dalykėlius, likusius rank-

raštyje. Olis nuo 1928 m. ištisus 30 metų dirbo Chicagoje su Margučiu: per Margučio radiją vedė teisinių patarimų skyrių, skleidė lietuviškos Lietuvos reikalus, ruošė didžiulius Margučio koncertus, dažnai pats dirigudamas simfoniniam orkestrui, rengė muzikos šventes, svarbesnias Lietuvos gyvenimo įvykių minėjimus ir kita. Priklausydamas Dariaus-Girėno veteranų postui, pasirūpino, kad tiems Atlanto nugalėtojams būtų pastatytas paminklas Marquette parke Chicagoje. Politinė Olis veikla ypač suaktyvėjo 1940 metais Sovietų Sąjungai okupavus Lietuvą. 1941 m. Olis įkūrė Lietuvai Vaduoti Sąjungą. Lietuvos bylai kelti amerikiečių tarpe, 1944 įsteigė Amerikos Lietuvių Misiją. 1949 metais kelioms tautinėms organizacijoms apsijungus į Amerikos Lietuvių Tautinę Sąjungą, Olis savo veiklą perkėlė į tą naują jo paties sudarytą ir kurį laiką vadovautą organizaciją. Turėdamas pažinčių įtakingų amerikiečių tarpe, jis pavergtos Lietuvos reikalą dar labiau išjudino. Kaip žinome, Olis nuo 1940 metų aktyviai reikėsi respublikonų partijoje, nuo 1944 metų buvo Illinois lietuvių respublikonų vadu, o nuo 1947 visų respublikonų partijos tautinių grupių pirmininku. Tat savo tolimesnėje politinėje veikloje nebeapsiribojo vien tik lietuviams, bet į Lietuvos laisvės bylą sugėbėjo įjungti ir įtakingus amerikiečius. Štai keletas pačių didžiųjų Olis darbų Lietuvos laisvini mo reikalu. 1942 metais Chicagoje suruošė milžinišką politinį lietuvių ir amerikiečių susirinkimą, kur dalyvavo net 17.000 žmonių. 1944 m. Olis sumanymu suaukštintas didžiulis Lietuvių Seimas New Yorke. 1945, 1953 ir 1956 m. Olis iniciatyva, daugiausia ir jo lėšomis, suruošti reikšmingi lietuvių sąskrydžiai Washingtone, kurių metu dalyvavo ir nemažas būrys amerikiečių senatorių ir kitų aukštųjų pareigūnų. 1945 metais San Francisco, Californijoje steigiant Jungtines Tautas, Olis su lietuvių delegacija supažindino didžiulę suvažiavusiųjų dalį su Lietuvos okupacijos byla. Būdamas Alto vicepirmininku, Olis su kitais delegacijų nariais keliais atvejais lankėsi Lietuvos reikalais pas įvairius kongreso narius, valstybės departamentų pareigūnus. Visiems tiems darbams jis nesigailėjo nei savo sveikatos, nei lėšų. Ir jei kurį žygiu mė pinigu, niekad viešai nesigarsindavo. Olis, kad ir būdamas tautininkas, mokėjo gražiai sugventi ir dirbti bendrą darbą su kitų srovių žmonėmis. Jis neatsiribojo nuo kitų įsitikinimų savo tautiečių, kaip kad dažnai daro siauri partiniai žmonės, jau iš anksto su nepasitikėjimu žiūrėdami į kitų srovių atstovus.

Antanas Olis yra šviesus pavyzdys, kaip gali būti, likusius rank-

(Nukelta į 4 psl.)

"DIALOGAS SU KRAŠTU" (31)

BRONYS RAILA

YRA ATSAKOMYBĖ

Mano paryžinių laikų bičiulis Česlovas Gedgaudas, o dabar ir vėl, galėtum sakyti Los Angeles kaimynas Šventos Monikos pakriaušėje, kurio, kaip ir jo žmonos Elenos, mūsų senų laikų kolegės humanitarės, aukštaitišku vaišingumu čia naudojames ne tik per vardadienius, neseniai Dirvoje keliais straipsniais išdėstė nuostabią pasaką. O gal ir ne pasaką, bet kitą, vis dar mįslingą mūsų politinės ir civilizacinės žilybės istoriją.

Lietuvos vardas esąs kilęs ne iš kokio nors upeliūkščio ar kaimelio pavadinimo, ir Lietuvos valstybė gimė tikrai ne Viduramžių pabaigoje. Tai nebe pirmas ieškojimas aiškesnės šviesos mistikos rūkuose, kur žybcioja tai užgesdami, tai vėl pasirodydami pelkių žiburėliai, galį mus paskandinti liūnuose ar stebuklingai išvesti į didingą panoramą, — į Didįjį Gintaro Kelią.

Tragikomiškai mums sekasi su savo istorijos aiškinimais.

Teisingai sukilom prieš beįsigalintį klaidingą manymą, kad Lietuvos nepriklausomybė gimė 1918 metais, kuomet ji ne gimė, o tik po ilgesnės pertraukos buvo atstatyta. Tada didžiųjų politinių veiknių galvos su Šiaurės Amerikos Bendruomenių pirmininkais A. Rinkūnu ir B. Nainiu imtinai specialiu manifestu paskelbė, kad tikrąsias Lietuvos valstybinės nepriklausomybės sukautuves reikia nukelti 655 metais anksčiau, ligi karaliaus Mindaugo vainikavimo, o gal ir dar dviem metais pagerinti ligi jo apkrikštijimo.

O kas buvo prieš Mindaugą? Ar nieko reikšmingesnio nebuvo ligi jo? — klausia dabar Č. Gedgaudas, primindamas kitus tų pačių klausimų statytojus ir mįslės spėjimų ieškotojus?

Gabūs imperijoms prarasti

Mūsų pro-pro-prosenelių istoriją, lietuvių, latvių, prūsų rūkuose nuskenusią praeitį Gedgaudas pastumia dar tūkstančiu, na, baisiai neįkyštint, gal ir dviem tūkstančiais metų atgal, kai rytų ir centro Europoje klestėjo nuostabi mūsų imperija.

Tik sunkiau būtų atsakyti, kodėl ji dinga ir žuvo, o mūsų beliko tik saujelė, be suvereninių valstybių ženkli. Taip dažnai būna, kad juo mizeresnė dabartis, tuo didingesnė vaizduojas praeitis. Pasiteisinimas kiek palengvėja povytautiniams laikais ir atsakymai tampa aiškesni: — dėl Lietuvos nelaimių kalti mūsų piktai prieštai, barbariški rusai, klasitingi lenkai, nuožmūs kryžiuočiai, o tarpais ir šventieji Romos popiežiai. Mes patys nekalti, neatsakingi, mes šilkiniai...

Deja, greičiausia visur būta ir mūsų atsakomybės šunkeliuose į pakalnę. Jei ji dar mįslinga priešmindauginiais laikais, tai žymiai aiškesnė vytautiniams ir povytautiniams amžiais. Gana stangrūs valstybinės idėjos reiškiėjai ir administratoriai, Lietuvos didikai nepasižymėjo tautinės individualybės stiprinimu, tautinės kultūros kūryba, lengvai ir greit daugumas pasiduodami svetimų kultūrų ir kalbų įtakai ir lyg nejučiuomis galų gale virtę kaimynų politinių interesų talkininkais. Kitiems padovanoję karalių dinastijas, kunigaikščių, bajorų ir išymių karių luomus, svetimiems perleidę dominuoti miestus, prekybą ir pramonę, 19-me šimtmečiuje savo vargšę, visų skriaudžiamą ir žeminamą tautą jie paliko gangreit vien tik valstiečių ir baudžiauninkų lygmenyje.

Todėl apibendrinant ir dėl to gal per griežtai tūlas vis dar pasakom, kad anų amžių Lietuvos valstybinis ir socialinis elitas "išdavė Lietuvą" ar bent nesugebėjo apginti jos gyvatos teisių, palaipsniui pralaimėdamas vakaruose vokiečiams, o ypač daug rytuose rusams ir pietuose lenkams. Bet kai buvo praloštas paskutinis valstybinės nepriklausomybės židyns, carų Rusijos okupacijos laikotarpiu (1795–1915), neskaitant retesnių išimčių, lietuviai ne-reišė džiaugsmo, kad carai juos "išlaisvino" ar atnešė "gražų rytojų", ruošė maištų ir sukilimų prieš okupantus, ir 19-tojo amžiaus pabaigoje nebuvo jokios didesnės lietuvių grupės ar partijos, kuri būtų drįsusi skelbti savo besąlyginį nuolankumą okupantui, pritarti jo priespaudai ar rusifikacijai.

Partija okupantui tarnauti, Lietuvos nepriklausomybei sugriauti

Bet jeigu praeities feodalus, žemvaldžius bajorus ir miestų buržuaziją kaskalino Lietuvos ir lietuvių tautos gyvybinių reikalų apleidimu ar net iš-

davimu, tai tas nusikaltimų ir išdavysčių ciklas šiais laikais buvo išbaigtas ligi kito socialinio sparno galo ir išsemtas ligi dugno.

Su Nepriklausomybės pradžia Lietuvoje atsirado ar, tiksliau sakant, iš šalies buvo sukurta, daugiausia remiantistautinių mažumų atskalomis (žydų ir rusų), speciali partija, prisiskyrusi sau privilegiją atstovauti Lietuvos proletariatą, bežemių ir mažžemių valstiečių. Jos tikslas buvo — jėga pagrobti valdžią, sugriauti Lietuvos socialinę santvarką, užkarti tos partijos diktatūrą, prijungti Lietuvą prie komunistinės Rusijos.

Tai buvo aiški priešvalstybinė, prieštautinė, priešreliginė, priešfašistinė, priešliberalinė, priešdemokratinė, bolševikinio Kremliaus remiama ir jo lėšomis palaikoma pagrindžio grupė, — pasivadinus Lietuvos komunistų partija. Būdama negausi, savo sudėtimi itin nelietuviška, silpna, be platesnės visuomeninės atramos, savoleninistine ideologija nepriimtina mažiausiai devyniem dešimtadaliui lietuvių tautos, ji jokiu keliu negalėjo pasiekti savo tikslų ir niekad nebūtų pasiekusi. Bet ji laukė progos pasireikšti, nujausdama ir vėliau žinodama, kad Sovietų Rusija vėl sieks susigrąžinti Pabaltijį ir ko toliau pasistumti į vakarus, kaip to siekė ir carų Rusija.

Jei kas tais Lietuvos kompartijos tikslais ir prigimtimi anksčiau dar galėjo abejoti, ar naiviu žlibumu netikėti, tai nuo 1940 metų vasaros visos abejonės pranyko. Lietuvos kompartija buvo pirmoji ir vienintelė politinė grupė, kuri anot J. Paleckio, su "ilgai lauktu pavasario srautu" sveikino sovietų kariuomenės invaziją, "sukunkuliavo" džiaugsmingais pritrimais Lietuvos okupacijai, savo operetiniuose "liaudies seimuose" balsavo už Lietuvos nepriklausomos valstybės faktinį ir formalų panaikinimą — ir už Lietuvos įjungimą į Sovietų Rusijos sudėtį. Nuo pirmųjų okupacijos dienų, visą laiką vėliau ir ligi dabar ji sutiko būti uoliu Kremliaus grobuoniško imperializmo įrankiu, jo įsakymų ir nurodymų klusniausiu vykdytoju ir rėmėju, lietuvių tautos laisvės ir valstybinės nepriklausomybės duobkasiu.

Čia nereikia daug retorikos. Tai yra faktai — konkretūs, ryškūs, šalti, visų matyti ir tebematomi, kristališkai perregimi, kruvini.

Laurai, ar kartuvės išdavikams

Lietuvos kompartijos atsakomybė pastarųjų dešimtmečių tėkmėje, šiuo atžvilgiu kolektyvinė atsakomybė talkininkauti okupacijai ir laisvos lietuvių valstybės destrukcijai visiškai aiški, gyvenimo eigos ir veiksmų trukmės įrodyta.

Lietuvių tautos istorija jos niekada nepamirš ir negalės ignoruoti.

Per visą caristinės Rusijos priespaudos šimtmetį Lietuvoje nebuvo lietuvių grupės, kuri būtų drįsusi taip begėdiškai girtis, kad ji džiaugiasi savo valstybės ir savo tautos laisvių sutrempimu, didžiujasi gaudama progos talkininkauti pavergėjui, yra laiminga jo leidimu ir įsakymu prisidėti prie tautos dusinimo ir pravoslaunos rusifikacijos veiksmų, švyti pasigėrėjimu, jei tik kur gali fiziškai ir moralškai naikinti ir dergti visus tuos brolius tautiečius, kurie tokiai "šviesios ateities" sistemai nepritaria.

Bet šiame šimtmečiuje Lietuvos komunistų partija visa tai pavertė savo rytmetine malda, savo duona ir druska, ir savo šamchoru. Dėl tokios laikysenos ir veiksmų Lietuvos kompartija, be abejo, labai patinka Kremliaus kompartijai, ir tai paaiškina, kodėl jos senoji vadovybė nebuvo pašalinta ir pakeista per pustrėčio dešimtmečio.

Didžiudamasi savo įnašu nepriklausomai Lietuvai sunaikinti, Lietuvos kompartija tuo pačiu neteko bet kokios teisės ir preteksto skųstis, kad nepriklausomos Lietuvos valdžios ją laikė už įstatymų ribų, varžė, slopino, engė, jos narius persekiojo ir protarpiais rūsčiai baudė. Priešvalstybinę partiją ar pagrindžio grupę, kuri siekia jėga pasigrobtį krašto vairą, sugriauti valstybę, ją išduoti, prie kitos valstybės prijungti, — visų kraštų valdžios laiko tėvynės išdavikais ir sunkiausiais nusikaltėliais, prieš kuriuos griežtai kovojama.

Taip feodalinė "tėvų" carų Rusija kovojo prieš valstybės išdavikus ir rusifikacijos priešininkus, kaip dabar taip pat ir žymiai barbariškiau "didžiųjų brolių" komunistinė Rusija.

Gal ir gaila, bet taip yra, kad nė viena valstybė savo išdavikų galvų dar nepuošė laurų vainikais. Dažniau vis pasitaikydavo — kartuvių kilpom...

ANTANĄ OLĮ PRISIMENANT...

(Atkelta iš 3 psl.)

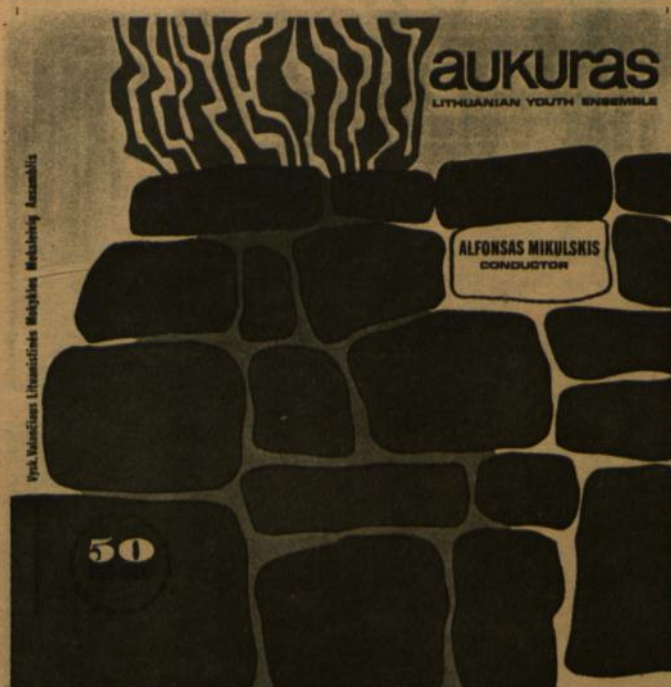
ma būti geru amerikiečių, kartu išliekanti ir puišiu lietuviu. Laikymas savęs lietuviu nepakenkė jo karjerai: jis laimėn-gai išėjo aukštuosius mokslus, sėkmingai dir-

bo advokato darbą ir amerikiečių tarnyboje pasiekė aukštų pareigų. Niekur nesidrovėjo pasisakyti lietuviu. Olis yra sektinas pavyzdys, kad žmogus, gimęs čia Amerikoje, net nematęs

Lietuvos, rodytų tokią gilią meilę savo tėvų kraštui, kad taip gražiai išmokyti lietuvių kalbą, ne tik žodžiu, bet ir raštu. O kiek jau mūsų naujųjų ateivių vaikų yra virte beraščiais, kad ir išėję čia aukštuosius mokslus! Tą ryšį su Lietuva savo paskutinėje kalbo-

je prieš mirtį, 1958 metų vasario 16 d. Antanas Olis štai kaip gražiai apibūdino: "Aš neturėjau laimės pamatyti Lietuvos, bet aš buvau laimingas sutikęs čia žmoniją, kurie, atėję iš Lietuvos prieš 40–50 metų, žinojo ir mokėjo, kaip paskleisti meilę Lietuvai. Ir man

AUKURO DAINOS PLOKŠTELĖJE

Vysk. Valančiaus lituanistinė mokykla, turėdama mokytojų eilę muz. A. Mikulskį ir kanklių muzikos žinovę O. Mikulskienę, gali didžiūti jau antruoju lietuviškos muzikos įnašu mūsų išeivijai. Pirmasis buvo atžymėtas mokyklos kanklių orkestro plokštelė "Lietuvos Kanklės". Antrasis štai pasirodė gegužės 26 d. mokslo metu užbaigimo koncerte. Tai Aukuro ansamblio plokštelė. Daili paimti, maloni pasiklausyti, geras garsinis įspaudas. Aukuras, dirguojamas A. Mikulskio, pirmoje dalyje įdėnavo J. Bertulio "Tau, brangi Tėvyne", F. Strolis "Grįšim, grįšim", J. Gaidelio "Dainuojanti jaunystė" ir penkias A. Mikulskio dainas — "Kalėdos Lietuvoje", "Lietuvos paukščių daina", "Tekėjo saulelė", "Lopšinė lėlytei" ir "Daina apie avižą". Trys dainos atliekamos a capella, o kitos palydimos kanklių orkestro. Antroje dalyje įdėnavo A. Mikulskio nauja kompozicija "Saulės ratas". Tai chorinis ciklas su solistais, deklamacija ir kanklių orkestru. Ciklas susideda iš keturių dalių — Pavasario, Rudenėlio, Žiemos ir Vasarėlės.

rodos, jie bus atlikę didžiausią Lietuvos laisvinimo darbą, įkvėpdami kitiems tvirtą meilės jausmą Lietuvos kraštui, jos praeičiai ir jos žmonėms" (Margutis, 1958 nr. 6, psl. 27).

Olis — tai plati, didelio takto ir neeilinių gabumų asmenybė. Tai ryžto žmogus, nebijojęs sunkumų ir pasitaikančių kliūčių savo planams įgyvendinti. Jis savo plačiašakėje veikloje, planuodamas darbus, mokėjo pažvelgti ateitinį iš tolimesnės perspektyvos. Jis, būdamas demokratiškas ir liberalus, mokėjo ramiai, šaltai ir kantriai išklausyti kitų nuomones, kad tik bendras darbas būtų sėkmingesnis.

Olis — tai viena iš pačių šviesiausių asmenybių Amerikos lietuvių tarpe. Dėl jo ramaus ir švelnaus būdo, takto, daugelis Amerikos lietuvių, nepaisant ideologinių ar politinių įsitikinimų, jį labai gerbė ir vertino, nes Olis buvo peržengęs bet kurias grupines ar partines užtvanas.

O kad mes turėtume daugiau tokių lietuvių, koks yra buvęs Antanas Olis! Tat didi mūsų visų pagarba tauriam lietuvių tautos sūnui!

Aukuro ansamblio plokštelė bus laukiama jaunimo, tėvų, mokytojų, stovyklų vadovų, radio programų.

Viršelį puošia jaunos dailininkės Danutės Penkauskaitės dviejų spalvų Aukuro iliustracija. Kitoje pusėje — jaunųjų dainininkų nuotrauka ir dedikacija penkiasdešimtosioms Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo metinėms prisiminti.

Fine Music Records plokštelę išleido vadinamuoju "compatible stereo" įspaudu. Todėl ją galima groti su paprasta arba stereo adatele. Aukuro plokštelė gaudama Dirvoje ir Fine Music Records, 4249 Lambert Rd., Cleveland, Ohio 44121. Kaina — 5 dol.

ALYTAUS GIMNAZIJOS SUKAKTIS

1969 metų rudenį suka-ka 50 metų nuo Alytaus gimn. įsteigimo. Chicagoje gyvenančių šios gimn. buvusių auklėtinių susirinkime nutarta artėjančią su-kaktį paminėti, suaukiant visų JAV ir Kanadoje gyvenančių Alytaus gimn. buvusių mokinių, mokytojų ir direktorių suvažiavimą. Tam reikalui buvo išrinktas suvažiavimui rengti komitetas, į kurį įeina I. Kairytė, dr. G. Balukas, kun. I. Urbonas, kun. J. Borevičius, S. Grigaravičius, K. Jonaitis, J. Kvarcas-Kvaraciejus ir E. Juknevičienė.

Visi Alytaus gimn. lankiusieji, buv. mokytojai ir direktoriai, prašomi siųskite savo ir kitų adresus, siūlymus, idėjas bei pastabas dėl suvažiavimo eigos.

Alytaus gimnazijos su-kakčiai paminėti komiteto adresas: AGSP Komitetas, 8741 So. Albany Ave., Chicago, Ill. 60642. Telefonas: 424-9442.

DRIVERS
SEMI FOR CITY DELIVERY
and
OVER ROAD DRIVERS
Union wages & fringe benefits.
Apply Mon. thru Friday
8:30 A.M. or 1:30 P.M.
REA EXPRESS
2500 Newark Detroit, Mich.
(62-69)

ARC WELDERS
AND
TRUCK BODY SPRAY PAINTERS
APPLY IN PERSON
REMKE, INC.
28100 Groesbeck Hwy.
Roseville, (Detroit) Mich.
(61-67)

WANTED AT ONCE
1ST CLASS SKILLED MEN
VERTICAL MILL HANDS
LATHE HANDS
Must be able to set up work from
Blue Prints. Steady work. Overtime.
Apply in Person.
STELCO CORPORATION
18824 Mt Elliot Detroit, Mich.
(60-69)

WANTED 1ST CLASS
HAMMERMAN AND HEATERS
PAID INSURANCE
PAID VACATION
All Shifts
Steady work, top rates, apply
GENERAL FORGE AND TOOL CO
18325 Dix-Toledo Rd.
Wyandott, Mich.
313 — 285-1680
(59-65)

KŪRYBA IR MOKSLAS

JURGIO JUODŽIO PARODA CHICAGOJE

Dail. Jurgis Juodis su-ruošė savo kūrinių parodą Chicagoje, Meno galerijoje "69". Pradžioje buvo manyta tapybos eksponatus laikyti tik gegužės 10-14 dienų laikotarpiu, bet visuomenėi parodžius didelį susidomėjimą, paroda buvo pratęsta iki gegužės 19 d., sekmadienio; tą dieną įvyko jos uždarymas.

Paroda susilaukė nemaityto pasisekimo. Per visą laiką parodą aplankė apie 2000 žiūrovų. Parduota 45 paveikslai, nors kai kurių kainos siekė ir 1000 dolerių. Parodoje lankėsi ne tik pavieniai meno mėgėjai, bet buvo matyti daugybė moksleivių, studentų ir iš viso — jaunimo.

1968 m. gegužės mėn. 12 d., vakare, šarkos svetainėje buvo suruoštas dail. Jurgio Juodžio pagerbimas. Po būvį pravedė LAS — Amerikos vietininkijos pirm. V. Šimkus, kuris palinkėjo tokio pat didelio pasisekimo, kaip Chicagoje, susilaukti ir visuose kituose Amerikos miestuose ateity.

Prof. gen. St. Dirmantas sveikino Ramovės vardą. Jis pasidžiaugė dail. J. Juodžio savarankiško meno kryptimi.

Inž. K. Oželis, sveikindamas LAS sąjūdžio vardu pareiškė, kad jo spalvomis pražydusioje kūryboje atspindi visi amžiai didingos mūsų tautos ir valstybės istorijos.

Dailės veteranas prof. A. Varnas, sveikindamas dail. J. Juodį ir čia pakartojo, kad šio talentingo dailininko kūriniuose išreikšti ju-

desiai žemėje ir visoje vi-satoje vykstantys judesiai "perpetum mobile" nugalėjo televiziją ir radiją.

Dail. Zen. Kolba, sveikindamas kol. J. Juodį, pasi-džiaugė jo vertinga tautine kūryba, kitaip tariant "Me-nas tautai". Jo žodžiais, jei ne pats dail. J. Juodis, tai

jo menas turi gyventi Lie-tuvoje i jis ten gyvens ateity.

Pabaigoje vakarienės dail. J. Juodis buvo apdo-vanotas savo gerbėjų ver-tingu kūriniu Laisvės sta-tula, kuri buvo išgraviruo-ta medyje.

V. Mingėla

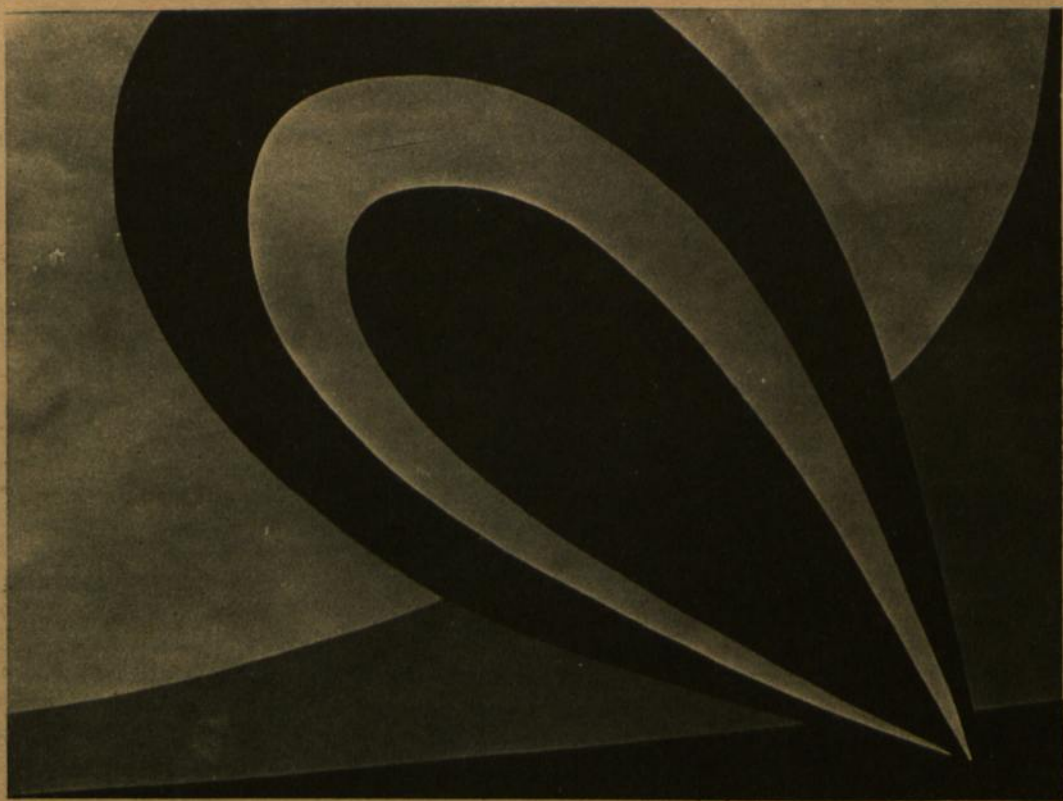
JURGIS JUODIS

Tėvynės sargyboje (aliejus)

JURGIS JUODIS

Karininko Juozapavičiaus mirtis (aliejus)

ALFONSAS KRIVICKAS

Kompozicija (tempera)

KURŠAIČIO ŽODYNAS

Džiaugiuos galėdama pranešti linksmą žinią, kad šiomis dienomis Vakarų Vokietijoje, iš spaudos išėjo naujas lietuvių kalbos veikalas — Prof. Aleksandro Kuršaičio Lietuviškai - Vokiškas žodynas: Thesaurus Linguae Lituanicae, Didysis trijų tomų Lietuviškai-Vokiškas žodynas".

Jame surinktas senosios ir naujosios lietuvių kalbos žodžių lobynas. Tai tik pirmasis tomas. Antrasis jau spausdinamas, o netrukus pasirodys ir tretysis tomas.

Aleksandras Kuršaitis, miręs prieš 24 metus, rankrašty paliko savo veikalą, kurio medžiagą jis rinko,

gyvendamas dar Tilžėje ir Krance.

Veikalo tiražas nedidelis ir trumpu laiku jo laida bus išsemta, nes universitetų bibliotekos, moksliniai institutai ir pavieniai mokslininkai jį bematant išpirks. Privatūs asmens turi paskubėti jei nori šią mūsų kalbos brangenybę įsigyti.

Kuršaičio žodynas išleistas Muencheno Universiteto iniciatyva. Thesaurus Linguae Lituanicae atspausdintas senoje, viso mokslinio pasaulio didžiai vertinamoje leidykloje — Vandenhoeck und Ruprecht Goettingene. Žodyno leidimo techniką leidykla parinko turėdama omenyje ne tik mūsų kartą, bet ir kartas, kurios mus pakeis ateityje. Žodyno išorinė forma, jo antraštinis puslapis, pratarinė ir kita yra savi tiek lietuviui, tiek vokiečiui. Pratarinė ir įžanginį žodį apie prof. Aleksandrą Kuršaitį aš pati verčiau į lietuvių kalbą. Šio laikraščio redakcijoje galite gauti Vandenhoeck und Ruprecht leidyklos apie šį veikalą išleistus prospektus vokiečių kalba.

Norintieji žodyną gauti teparašo man. Mielai atsakysiu į visus paklausimus. Mano adresas: Dr. Lucia Baldauf - Jurgutytė, 8018 Grafing b. Muenchen, Adalbert-Stifter — Str. 14, Germany, West. Šiais metais sueina 125 metai nuo to laiko, kai Kuršaičių šeimos nariai pradė-

• Dailininko Alfonso Krivicko meno darbų paroda Ludwigshafene, Vak. Vokietijoje, susilaukė plačių ir labai teigiamų vokiečių spaudos atsiliepimų. Atsiųstos spaudos iškarpas ir įdėti paveikslai rodo tos spaudos kritikų didelį susidomėjimą dailininko pasirinkta tapybos meno kryptimi. "Die Rheinpfalz" dienraštis savo kultūriniame skyriuje patiekia dail. A. Krivicko išeitą kūrybos ir ieškojimų kelią. Čia kritikas lygina jį su suomių pagarsėjusiu dailininku Gallen-Kallela, kuris taip pat iš tėvynės atsineštos tautinio meno įtakos greitai perėjo į modernišką Vakarų meno horizontus.

Į parodos atidarymą Lose Dauer galerijoje atsilankė gausus būrys vokiečių visuomenės narių, spaudos atstovų, dailininkų. Atidarymo metu kalbą pasakė miesto burmistras. (Burmistras kartu yra ir kultūros tarybos pirmininku).

Apie parodą rašė ne tik vietinė, bet ir kitų Vak. Vokietijos valstijų, kaip Baden-Wuerttenbergo, spauda ir meno žurnalai.

jo rašyti mokslinius veikalus apie lietuvių kalbą ir spausdinti juos universitetų leidyklose. Šį darbą pradėjo Friedrichas Kuršaitis 1843 metais, išleisdamas savo, visų kalbininkų gerai pažįstamą knygą: "Laut- und Tonlehre der littauischen Sprache". 1876 m. pasirodė jo "Grammatik der littauischen Sprache". Be Kuršaičio vardo sunku įsivaizduoti lietuvių kalbos tyrinėjimo pradžios. Mūsų židyno autorius, prof. Aleksandras Kuršaitis, prof. Friedricho Kuršaičio brolia-vaikis, augęs prof. Friedricho Kuršaičio šeimoje ir jo išleistas į mokslus. Be to, prof. Aleksandras Kuršaitis buvo ilgametis ir paskutinis Lietuvių Literatūrinės Draugijos Tilžėje pirmininkas.

Prof. Aleksandro Kuršaičio žodynas nėra sausas mokslinis veikalas, o gyva, įdomi knyga, pilna mūsų liaudies dainų citatų, aprašymų mūsų liaudies papročių.

Žodynas išleistas Armino Kuršaičio, Aleksandro Kuršaičio sūnaus, pastangomis ir rūpesčiu.

Dr. Liucija Baldauf-Jurgutytė Muencheno Universiteto Lietuvių Kalbos Lektorė

Skaityk ir platink
DIRVĄ

DEŠINĖJE: Kristijono Donelaičio Žemėsiosios Lituanistinės Mokyklos Chicagoje tautinių šokių grupė. Viduryje iš kairės į dešinę sėdi: mokyt. Vytautas Gutauskas tautinių šokių mokyt. Irena Smieliausienė, mokyklos vedėjas mokyt. Julius Širka, tautinių šokių mokyt. Violeta Smieliauskaitė ir akord. Gintaras Endrijonas.

V. Noreikos nuotrauka

ALIAS SUVAŽIAVIMĄ ATIDARANT...

(Atkelta iš 3 psl.)

tinus namus ir pan., kurių visose lietuvių stambesnėse gyvenamose vietovėse galėjai užtikti ir kur lietuviai inžinieriai ir architektai aktyviai dalyvavo ir dar šandientie darbai nėra sustoję. Visas čia minimas tautinis lietuviškas darbas daugumoje buvo dirbamas veltui. Vyresniajai kartai patriotizmas buvo pakankamas veiksnys aukotis lietuviškam reikalui.

Bet gyvenimas vietoje nestovi. Ir čia mūsų minima naujųjų ateivių vyresnioji karta, davusi didelį impulsą lietuviškam Amerikos judėjimui pamažu retėja ir visokeriopa jų sukurta veikla ir organizacijos natūraliai pereina jaunesniajai kartai, kuri nors išaugusi ir išėjusi mokslus svetimoje šalyje, yra pakankamai sąmoninga ir jautri lietuviškiems reikalams. Suprantama, kad jų galvojimas ir pažiūros į lietuviškas problemas yra realesnės ir daugeliu atvejų skirtingos. Tai uždeda pareigą ir lietuviškoms organizacijoms derintis naujoms gyvenimo sąlygoms ir pritaikyti jas naujiems uždaviniams.

ALIAS yra viena stipresniųjų organizacijų, kuri turi realų pagrindą egzistencijai ir gali turėti pakankamą prieauglį. Daugelyje skyrių jauni akademikai aktyviai įsijungę į S-gos eiles ir su entuziazmu dirba. Ypač tas matyti aktyvesniuose skyriuose. Daugumos jaunesniųjų kolegų nusistatymas -- daugiau vystyti profesinę veiklą, paliekant tautinį darbą bendrinėms lietuvių organizacijoms.

Bet ten, kur skyrius imasi kai kurių konkrečių darbų, jaunimas miegia jungiasi į darbą. Gražus pavyzdys yra Washingtono D.C. skyriaus darbas, kur šalia D-jos Studijų Centras rado ne tik vyresniųjų, bet ir jaunimo nemažą pritarimą, arba

Chicagos skyriaus architektų sekcija, subūrusi jaunuosius architektus, rodo gyvą veiklą.

Nemaža vilčių duoda Los Angeles technologų įsijungimas į ALIAS eiles, kurie apjungia didesni skaičiai ne tik inžinierių, bet ir gretimų mokslų specialistų.

Clevelando skyrius, prieš porą metų persiorganizavęs iš PLIAS visu rimtumu įsijungė į šio suvažiavimo paruošimo darbus ir mes šiemet turime vieną geriausiai paruoštą ALIAS suvažiavimą.

Reikia nepamiršti ir to, kad inžinieriai labai aktyviai dalyvauja visuomeninėje veikloje dažnai vadovaudami įvairioms organizacijoms. Pav. šiuo metu pačių didžiųjų Amerikos lietuvių organizacijų -- Bendruomenės ir Tarybos pirmininkai yra inžinieriai. Ne tik patys dalyvauja lietuviškoje veikloje, bet ir gausiai aukoja šiam tikslui. Kaip pavyzdį čia norėčiau nurodyti ALIAS Bostono skyrių, kuris šiais Lietuvos Laisvės Kovos Metais vasario 16 dienos proga, Lietuvos laisvės kovai sudėjo virš tūkstančio dolerių, ir tai tik 45 asmenų auka. Tat drąsiai galime konstatuoti, kad inžinieriai yra ne tik veiklūs savo specialybėje, bet ir sąmoningi lietuviai.

Nors veikla ir parama lietuviškam sektoriui yra būtina ir, be abejo, inžinieriai joje dalyvauja ir ją remia ateityje, bet mums tektų atkreipti daugiau dėmesio į 2 sektorius, kuriuose mūsų jaunieji akademikai turėtų aktyviai reikštis, tai mokslo srityje ir organizuojant ūkinius vienetus.

Pirmoje grupėje mes turime nemažą kiekį pasižymėjusių mokslininkų, daugumoje jau šiame krašte įgijusių savo profesijas arba išobulinius jas čia.

Inžinieriai yra plačiai išleidę savo šaknis į Amerikos profesinį ir mokslinį gyvenimą. Gal daugeliui lietuvių visuomenės yra nežinoma, kad mes turime asmenų, kurie savo žiniomis ir mokslo darbais yra plačiai žinomi profesiniam pasauly, kurie mielai kviečiami įvairiausių institucijų netik čia Amerikoje, bet ir užsieniuose su paskaitomis ir pranešimais, dalyvauja įvairiuose tarptautiniuose mokslo kongresuose, mokslo darbų, įgiję patentų bei padarę atradimų įvairiose mokslo srityse. Jie daro lietuvių tautai daug garbės ir įneša nemažą indėlį į bendrą žmonijos kultūrą.

Bet jie daugumoje yra neorganizuoti ir vienas kitas jau šiek tiek atitolęs nuo lietuviškos visuomenės ir jos problemų. Ir tai yra suprantama, nes jie natūraliai siekia ryšių ir bendradarbiavimo supanašausi simokslinio žmonės.

Yra pats laikas šią dieną tuo susirūpinti sudarant tinkamas sąlygas jiems reikštis ir lietuvių bendruomenėje, ir tautoje. Pradžią yrapadaryta registruojant jų darbus ir pasisekimus Technikos Žodyje. Ten jie mielai kviečiami patalpinti vieną kitą populiarią paruoštą darbą, be to nepakanka, nes ir pats Technikos Žodis išteigtas ne mokslo darbams skelbti, bet pavaizduoti inžinierių veiklą bei pasikeisti tarpusavy

mintimis, sumanymais ir pan.

Čia būtų reikalinga mokslinio pobūdžio organizacija. Jau gerokai seniai, o kaip taisyklė prieš kiekvieną ALIAS suvažiavimą išskyla mintys apie sušaukimą technikos ir gamtos mokslų kongreso ir įsteigimą technikos ir gamtos mokslų akademijos.

Kol nebuvo prisiųgti pakankamą kiekį aukštai kvalifikuotų akademikų šieklausimais tebuvo tik graži svajonė. Bet šandieną jau kas kita, kai savo mokslinius galime skaityti keilomis dešimtėmis ir jų skaičius vis didėja.

Kviečiu šį suvažiavimą apsvarstyti šį klausimą ir priimti atatinamus nutarimus ir jų vykdymui sudaryti specialią komisiją ar ipareigoti naująją centro valdybą.

Antrajai sričiai -- ūkinių vienetų organizavimui -- inžinieriai yra gal mažiau pasiruošę, nors turime gana aktingą inžinierių ir architektų grupę, kurie sukūrę įvairias savo firmas sekmingai veikia.

Vistik šioje srityje veikla nėra pakankama ir reikėtų savo veiklos apimtį gerokai išplėsti. Mes savo ūkiniais susibūrimais esame atsilikę nuo daugelio tautinių mažumų Amerikoje. Pavyzdžiui galėtų būti žydai, graikai, armėnai ir kt.

Mūsų tauta reikalinga didelių pastangų savo krašto laisvei iškovoti. Šiam tikslui šiandien neužtenka tik darbo ir pasiaukojimo, bet taip pat ir pinigų. Kapitalo ugdymas yra būtinas lietuvių bendruomenei, kurio dėka tėra įmanoma atlikti stambesnio masto darbus.

Todėl kviečiame jaunuosius akademikus, kurie yra linkę į biznį ir savarankiškumą, neužsidaryti svetimųjų taryboje, bet laužti ledus patiems. Padrąsinant čia gali būti ir tai, kad pokariniame laikotarpy JAV ir kitur steigėsi labai specializuoto tipo firmos, kurios naudoja nau

Vaidas iš suruošto M. Manomaičio pagerbimo. Sėdi iš kairės: Ba. Kovas, E. Bajerčius, P. Jančauskas, S. Santvaras, sukaktuvininkas Mykolas Manomaitis, inž. E. Pranaitis ir inž. E. Manomaitis. G. Čepo nuotrauka

PADĖKA

Š. m. balandžio mėn. 27 d. Bostone Nemuno jūrų skautų tunto Tėvų komitetas su Tunto štabu surengė mano 40 metų aktyvaus skautiško darbo atžymėjimą.

Negalėdamas kiekvienam išreikšti savo padėką asmeniškai, mano bičiuliams atsilankusiems į parengimą reiškiu nuoširdžią skautišką ačiū.

Ypatinga padėka priklauso Tunto kapelionui kun. Janiūnui, Tėvų kom. pirm. Edvardui Bajerčiui, didž. gerb. rašytojui Stasiui Santvarai, malonėjusiam ne tik asmeniškai dalyvauti, bet ir nuoširdžius žodžius pareikšti minėjime ir spaudoje. Antanui Andriulioniui ir Jurgiui Jurėnui už labai vertingą dovaną. Inž. Mikalaukui, skautiško judėjimo rėmėjui, Vaclovai Senutai su poniu už gražų medžio drožinį, Česlovui ir Laimai Kiliuliams už dovanėlę, mane į Ameriką atsiėmusiam ir visada globojančiam broliui Irenai ir Eugenijui Manomaičiams, inž. Edvinui Prančiui -- atvykusiam tam vakarui iš Washingtono, Povilui Jančauskui už mano biografiją. Kalbėtojams: Jonui Tuinylai, inž. Vyt. Izbickui, Petriui Ausiejui, Broniui Uteniu, Broniui Kovui.

Bostono Nemuno Tunto štabui ir mieliems skautams įteikusiems mielą ir brangią dovaną.

Lietuvių Jūrų Skautijos Vyr. Skautininkui Edmundui Vengianskui, ir Inkaro Tarybai už brangų atminimo skydą ir nuoširdžius sveikinimus. Gintarui Čepui, Ignei Vėleniškiui, Linui Ausiejui, Vytautui Ulėvičiui, Kaziui Gruzdui.

Už telefoninius sveikinimus: dr. Vytautui ir Lydijai Čepams, LSB Petriui Moliui.

Mieloms ponions skaniai ir gausiai visus pavaišinus: Ulevičienei, Gavelienei, Bajerčienei, Gruzdienei, Ausiejienei, Sierienei, Jackūnienei, Manomaitienei, Lendraitienei, Jančauskienei, Adomavičienei.

Tikiu, kad negalėdamas patirti visų pavardžių, būsiu praleidęs, todėl nuoširdžiai atsiprašau.

j. s. Myk. Manomaitis

SCHOOL GUIDE 1968

SACRED HEART SCHOOL

Resident School for Boys—Grade 4 through 8

BROTHERS OF THE SACRED HEART

ANDOVER, MASSACHUSETTS

(63-77)

PLANINGAS TAUPYMAS

5 1/4%

Mokamas už vienų metų taupymo laktus nuo išdavimo datos

(\$10,000.00 ar daugiau, įdedant po \$1,000.00)

MUTUAL Federal SAVINGS

AND LOAN ASSOCIATION OF CHICAGO

2212 WEST CERMAK ROAD ■ CHICAGO ■ VI 7-7747

OFFICE HOURS: Monday, Tuesday, Friday 9 to 4; Thursday 9 to 8; Saturday 9 to 1; Wednesday closed.

PARKING LOT — ADJOINING OUR OFFICE BUILDING

JOHN J. KAZANAUSKAS, President

MOKA GERUS DIVIDENDUS. PRADĖK TAUPYTI ŠIANDIEN!

4 3/4%

Metinis dividendas mokamas už indėlius taupymo knygutėse.

Viešėdami Chicagoje aplankykite

MAISTO IR LIKERIŲ KRAUTUVĘ —

PARAMA

2534 WEST 69th STREET. Telefonas: RE 7-3332

Savininkai: J. JANUŠAITIS ir J. MAŽEIKA

Čia rasite didžiausią pasirinkimą vietinių ir importuotų likerų ir kitokių gėrimų, gi delikatesų skyrius stebina savo įvairumu.

Kainos žemos — Pasirinkimas didelis.

APSILANKE — ĮSITIKINSITE.

HELP WANTED MALE

WANTED 1ST CLASS TOOL & DIE MAKERS PROGRESSIVE DIE OR 4 SLIDE TOOLING.

Must be able to set up work from Blue Prints & Close Tolerances. Opportunities in well established Elyria Co. Steady work, paid holidays, retirement program, Sick benefits, profit sharing, Excellent opportunity. TIMMS SPRING CO.

Box 149 Elyria, Ohio 216 — 322-3781 (61-67)

G. M. NEEDS

SCREW MACHINE OPERATOR

and BORING MILL HAND

Must be journeymen

Permanent opening in our Tool Room.

See:

H. T. Buttort

G. M. Reserch Labs

G. M. Tech Center

12 Mile and Mount

Warren, Michigan

313 — 539-5000 Ext. 2555

An Equal Opportunity Employer (62-66)

CLEVELANDE IR APYLINKĖSE

• **LB Ohio Apygardos** apylinkių atstovų suvažiavime, įvykusiame gegužės 26 d. Clevelande, buvo išrinkta apygardos valdyba, kurią sudaro: dr. Ant. Butkus — pirm., K. Žiedonis — vicepirm., J. Virbalis — vicepirm. kultūros reikalams, J. Žilionis — išdininkas ir V. Knistautas — sekretorius.

• **Antano Olio** dešimties metų mirties sukakties minėjimą ruošia ALT S-gos Clevelando skyrius birželio 22 d., 8 v. v. p. K. S. Karpiaus namuose. Bus paskaita. Visuomenė kviečiama atsilankyti. Atskiri kvietimai nebus siuntinėjami.

M A L Ė

1ST CLASS SKILLED GRINDERS

Hyprolop—1st, 2d, 3d shifts
O.D. Grinders—1st, 2nd, 3rd shifts
I.D. Grinders—2nd and 3rd shifts
Inspectors—1st shift
Must have job shop experience also

Shipping & Receiving—1st & 2d shift
Steady work. Top wages & fringe benefits. Call Mr. Toth for an appointment — 621-4363.

Universal Grinding Corp.
2200 Scranton Rd.
Cleveland, Ohio 44113

(63-69)

JOURNEYMAN POWER HOUSE ENGINEER SECOND CLASS STATIONARY ENGINEER

To operate power house of medium size industrial plant. City license required. Excellent benefits.

AMERICAN STANDARD

CONTROLS DIVISION

Detroit, Mich. 48208

313 — TR 2-0300 Ext. 251

An Equal Opportunity Employer
(63-65)

DEBESUOTOJI CLEVELANDO LIETUVIŲ DIENA

Nuoširdus liūdesys, daugelis ašarų, gailėstis ir užuojauta pynėsi Mirusiųjų Pagarbimo dienos savaitėje. Pagarba, tinkamas respektas, tradicijos lydi kiekvieną iš mūsų tarpo išsiskiriant. Šis kartas buvo kitoks, nes kitoks žmogus su mumis išsiskyrė. Jis nesiekė vadovaujančių postų visuomenėje, nebuvo nei garbės prezidiumų, nei parengimuose įprastų "garbės stalų" dalyvis. Buvo kuo paprasčiausias žmogus. Tokiu buvo, tokiu gyveno, tokiu ir mirė. Tai Vytautas Raulinaitis.

Buvo jis ir dailininku, ir skulptorium. Buvo Jis Lietuvos Filharmonijos Čiurlionio Ansamblio, Vyrų Okteto narys. Buvo Jis akademikų skautų eilėse. Gal buvo ir dar daug kuo. Bet buvo ir liko — eiliniu, paprastu, bet nuoširdžiu lietuviu. Su tokiu ir atsisveikinom.

Nėra lengva būti eiliniu žmogum ir kartu būti visų

• **Apdraudos** reikalais geriausius patarnavimus gaukite kreipdamiesi į Z. Obelenį tel. 531-2211.

• **Prieš atnaujindami** savo namų ar automobilių draudimus, palyginkite savo mokestį paskambindami V. Giedraičiui tel. 944-6835.

CUTTER—MEN'S CLOTHING

Experienced and apprentices. Steady work, 3 weeks paid vacation, retirement & medical benefits. Apply in person.

LYON TAILORS

2320 SUPERIOR AVE.
CLEVELAND, OHIO

(60-68)

MACHINISTS

BRIDGEPORT AND MILLING MACHINE OPERATOR
COMBINATION ENGINE & TURRET LATHE.

Must be able to set up. Small company. Quiet friendly, well equipped department. Hourly rate, company benefits. Will move in mid August to Garfield Hts.

TOMLINSON INDUSTRIES INC.
1601 St. Clair Ave.

216 — 771-4866

(61-63)

mylimu ir gerbiamu. Sunku išlikti ilgesnį laiką visų draugų ir artimesnių žmonių tarpe, pagarboje nesiekiant sau iškilesnės vietos ar tos pagarbos. Sunku išlikti žymesniu vyru, susilaukti komplimentų, didesnės pagarbos, galvojant tik apie meilę artimui, šeimai, lietuviškam reikalui. Nors gyvenimo praktika taip rodo, bet būna ir kitaip.

Vytauto būdą, gyvenimo principus ir jo pavyzdį, pasirodo, suprato ir įvertino lietuvių visuomenė. Gal kiek pavėluotai, gal netikėtomis aplinkybėmis, bet įvertino. Įvertino ne vien tik gražiais žodžiais, bet visa širdimi ir jausmais.

★
Laidojimo ir atsisveikinimo apeigos parodė, kad lietuvių visuomenė įvertina žmogų, įvertina gerą patriotą lietuvių, neatsižvelgiant į jo titulų, užimamus postus ar propagandinius apšifuotus darbus. Nebuvo tokios laidojimo institucijos, kurioje tilptų norėjusieji su Vytautu atsisveikinti ir jam savo ilgai širdyje daupą pagarbą atiduoti. Jo palaikys reikėjo pašarvoti šv. Jurgio parapijos salėje. Čia, gegužės 28 d., su juo atsisveikino arti 1,000 lietuvių, jį pažinusių ir pamėgusių amerikiečių.

★
Atsisveikinimo iškilmės pravedė velionio užtarnautų įvairumu, tikslumu ir orumu Vytauto gyvenimo kelionių, siekių ir laimėjimų draugas Juozas Stempušis. Žodis, patriotinė ir religinė giesmė, pritaikytas eilėraščių, malda pynėsi į skaudų momentą, žinant, kad tai tik simboliai, kuriuos lydi žmogaus gyvenimo džiaugsmas ir laimė, kartu ir skausmas ir didelė tragedija.

Kalbėjo Vytauto mokytojai Vilniuje A. Mikulskis ir K. Žilinskas. Akademikų skautų vardu atsisveikinimo dr. S. Matas. Giedojo draugai Čiurlionio ansamblyje ir Vytų Oktete. Kalbėjo Sibiro kankinys Benediktas Butkus bendruomenės vardu, tik rodos, kad jis kartu simbolizavo Vytauto asmenybės ryšį su tautos kančia, kurią Jis pilnai suprato ir išgyveno. Giedojo solo Aldona Stempušienė, surišdama giesmėje menininko ir didelio patrioto jausmus, darbus ir viltis.

Prie karsto garbės sargyboje stovėjo ramovėnai ir akademikai skautai-tės.

★
Gegužės 29 d. niaukėsi Clevelando dangus, liūdėjo Clevelando lietuvių širdis. Žinau gerai, kad ir užkietėjusių vyrų jausmai neatlaikė įtampos, žinant, jog tai paskutinis žvilgsnis į Vytautą, į žmogų, į nuoširdų draugą ir tikrą patriotą. Vėl pilna šv. Jurgio parapijos salė, vėl pilna gedulo jausmais pritvinkusių širdžių.

Maldą kalba kun. K. Žemaitis, paskutinis atsisveikinimas, kurio aprašyti neįmanoma, karstas artimųjų draugų nešamas į bažnyčią iškilmingoms pamaldoms.

Pamaldas laiko klebonas kun. B. Ivanauskas, asistuojant kun. K. Žemaičiui ir kun. A. Goldikovskui. Bažnyčioje gieda Čiurlionio Ansamblis, vadovaujant A. Mikulskui, prie vargonų P. Ambrazas. Solo gieda solistė Aldona Stempušienė. Būdinga tai, ar ne, bet Vytauto numylėtas Čiurlionio Ansamblis ir, be abejo, tokia-

Detroito lietuvių delegacija pas vyskupą W.J. Schoenherr. Sėdi iš kairės: kun. K. Simaitis, D. Valytė, vysk. W. J. Schoenherr, R. Kaunelytė, J. Medinienė, Stovis V. Selenis, dr. P. Padalis, dr. K. Keblys, inž. J. Mikaila, J. Urbonas, A. Musteikis, J. Gaižūčio nuotrauka.

DETROITO LIETUVIŲ DELEGACIJĄ PAS VYSKUPĄ

Lietuvos nepriklausomybės atstatymo 50 metų sukakčiai atžymėti Detroito buvo sudarytas specialus komitetas, kuris rūpinasi ypatingesniais parengimais. Šio komiteto kultūros skyrius organizuoja religinės muzikos koncertą birželio 23 d., 3 val. p. pietų Detroito katalikų katedroje, kuri yra prie Woodwardo ir Belmont gatvių.

Bę koncerto, norima plačiau paskleisti žinias apie lietuvių tautos ir krašto okupacinę padėtį, ypač persekiojamą religijos ir žmogaus teisių bei laisvių, nežiūrint, kad šiemet suėjo 20 metų, kai J. Tautos priėmė žmogaus teisių deklaraciją ir kurios idėjos svarstomos dabar Teherano konferencijoje. Šioje konferencijoje minimos visos kitos tautos ir kraštai, kur žmogaus teisės paneigiamos, bet lietuvių tautos teisių nieks neįskelbia, nes tas idėjas užgniaužė turi Maskvos raudonoji mafija. Ji nepreileidžia nieko, kad kas išdrįstų ką nors pasakyti prieš jų okupaciją ir vergiją.

Detroito lietuvių bendruomenės sudarytojo komiteto kultūros skyrius, talkininkaujant klebonui W. Stanevičiui, kreipėsi į Detroito vyskupą W. J. Schoenherr, prašydamos birželio 23 dieną paskelbti maldos dieną ir kad arkivyskupas J. Dearden'as parašytų gany-

me momente susijaudinusi solistė, savo giesmėmis parodė, ko vertas ilgų metų darbas, susigijimas, meilė savajai organizacijai ir tradicijai. Ansamblis ir solistė savo paskutinę pagarbą Vytautui atidavė lyg įrodant viso ilgų metų darbo ir pasiaukojimo lietuviškai dainai ir giesmei vertę. Šitame didžiame darbe Vytauto įdėta auka pasirodė visame savo nuoširdume ir švarioje sielos išraiškoje.

★
Kapinėse ceremonialą užbaigė ramovėnų pirm. V. Knistautas, teikęs karstą dengusią trispalvę Vytauto motinėlei. Maldas kalbėjo kun. K. Žemaitis. Gausiems Vytauto paskutinės kelionės dalyviams dėkojo brolis Zigmas.

Užsidengė dar vienas kapas ir vieno žmogaus gyvenimo kelias. Nemirtingas tai kelias, nes tai nebuvo vieno žmogaus. Vytautas niekad ir niekur neėjo vienas. Dieve duok, kad Jis būtų įtikintas, jog jo eitojo kelio gerbėjų buvo daug, labai daug...

tojišką laišką visoms Michigano valstijos bažnyčioms ir primintų komunistų daromą žalą religijai bei žmonėms.

Vyskupas W. J. Schoenherr priėmė lietuvių delegaciją gegužės 25 d. savo kanceliarijoje. Jam buvo įteiktas lietuviškas medžio kryžius ir knyga "War against God in Lithuania". Delegacijos vardu žodį tarė dr. K. Keblys. Vyskupas pažadėjo mūsų iškeltą idėją paremti.

A. M.

MOKSLO METŲ UZBAIGIMAS

Gegužės 26 d. LB Detroito Apylinkės Lituanistinė Mokykla užbaigė 1967-68 mokslo metus. Ta proga šv. Antano bažnyčioje, dalyvaujant mokiniais, mokytojams ir esant pilnai atsilankiusių į pamaldas lietuvių, mokyklos kapelionas kun. Viktoras Krisčiūnevičius atlaikė lietuvių kalboje šv. Mišias ir pasakė pamokslą. Laike šv. Mišių parapijos choras, vadovaujamas mok. muziko Stasio Šližio giedojo lietuviškas giesmes.

Po maldų Lietuvių Namuose vyko tos mokyklos užbaigimas. Uždangai pakilus scenoje buvo išsiriakavę 8 skyriaus mokiniai ir mokinės. Scenos gilumoje buvo Lietuvos vėliava ir ant jos uždėtame javų varpų ir gėlių vainike užrašas: "Laisvės Kovų Metų Laidą".

Mokyklos vedėjas Pranas Zaranka tarė žodį ir pakvietė kun. V. Krisčiūnevičių sukalbėti maldą. Po maldos baigusiąją šią mokyklą mokiniių buvo atliktas montažas "Mes ateiname..."

Po montažo mokyklos mokytoja ir skyriaus auklėtoja A. Bajalienė įteikė mokiniais pažymėjimus. Mokyklą baigė šie mokiniai: Alma Abariūtė, Rusnė Baltušaitytė, Dalia Bartkutė, Jonas Duncia, Gintara Duobaitė, Loreta Geldauskaitė, Rimas Kasputis, Algis Majauskas, Viktoras Nakas, Ramunė Rūkstelytė, Irena Vizgirdaitė, Lilija Vizgirdaitė ir Nemunis Žiedas. Geriausiai šį skyrių baigė: Jonas Duncia, Ramunė Rūkstelytė, Viktoras Nakas

ir Algis Majauskas. LB Detroito apylinkės valdybos vardu žodį tarė ir baigusiems bendruomenės dovaną-knygą įteikė apylinkės valdybos švietimo reikalams narys Vytautas Petrulis. O Jonui Dunciai ir Rimui Kaspučiui įteikė dar dovanas ir L. Heiningas.

Taip pat buvo įteikti baigimo pažymėjimai ir kitų 7 žemesniųjų skyrių mokiniams. Čia tenka pažymėti, kad apie 60 mokinių dar gavo specialius mokinių pasižymėjimo lapus. Šie lapai buvo išduoti mokiniams laike mokslo pasižymėjusiems šiuose dalykuose: gražiu lietuvių kalbos mokėjimu, tvarkingumu, mandagumu, darbštumu ir atsizymėjusiems kitose dorybėse.

Lituanistinėje mokykloje veikė ir 9 skyrius. Skyriui vadovavo Jadvyga Damušienė. Šį skyrių baigė 7 mokiniai.

Baigusią šią mokyklą mokinių vardu padėkos žodį tarė 8 sk. mokinys Algis Majauskas ir tėvų komiteto vardu dr. Kęstutis Keblys. Meninėje dalyje mokiniai, akordeonu grojant Rimui Kaspučiui, pašoko tautinių šokių ir padainavo lietuviškų dainų. Baigta Lietuvos himnu.

Mokykloje mokslo metų pradžioje buvo 172 mokiniai. Laike metų mokyklą apėjo 6 mokiniai. Reguliariai lankė ir iki mokslo metų mokinosi 147 mokiniai. Palikti pakartojimui 3 mokiniai ir vasaros darbai duoti 16 mokinių. Mokykloje mokytojavo 25 mokytojai.

Salėj buvo suruošta mokyklos mokinių atliktų darbų parodėlė ir buvo dalinamas mokinių išleistas nereguliarinis laikraštukas "Skambutis" Nr. 2.

A. Grinius

• **Tėvynės Mylėtojų Draugija** ruošia Seimą š. m. birželio 29 d., 10 val. ryte, Pick-Congress Hotel, 520 S. Michigan Ave., Chicago, Ill. 60605, tel. Area 312 HA 7-3800.

Maloniai kviečiu Tėvynės Mylėtojus Seime dalyvauti! T. M. D. sekr. M. Kasparaitis, 1129 Munroe Ave., Racine, Wisc. 53405.

Naturally SUPERIOR SAVINGS

Main Office: SINCE 1909
798 EAST 185th STREET
6712 SUPERIOR AVENUE
13515 EUCLID AVENUE

HOME and REMODELING LOANS

INSURED SAVINGS

JAKUBS & SON FUNERAL HOMES

Vėsinamas oras Jūsų patogumui

Della E. Jakubs & William J. Jakubs

Licensijuoti laidotuvių direktoriai ir balsamuotojai
35 metai simpatingo ir rimto patarnavimo

6621 Edna Avenue
EN 1 - 1763

936 East 185th St.
KE 1 - 7770

ANTANAS STRAZDAS

Paprastas kaimo katalikų kunigas. Pluoštas dokumentų. Knygą parašė Vincas Maciūnas.

Popieriaus viršelis. Kaina \$2.00.

Gaunama Dirvoje, 6907 Superior Ave., Cleveland, Ohio 44103. Arba pas leidėją — J. J. Bachunas, Tabor Farm, Sodus, Mich. 49126.

DIRVA

TAUTINĖS MINTIES LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS

Vilties Draugijos nariui, buv. Dirvos administratoriui ir tautinėse srovėse veikėjui

VYTAUTUI ORINTUI

mirus, nuliūdime likusią jo žmoną, dukrą, anūkus, gimines ir artimuosius nuoširdžiai užjaučia ir kartu liūdi

Vilties Draugijos Valdyba
ir
Dirva

Gegužio 25 dieną, Marylande, automobilio katastrofoje tragiškai žuvus:

A + A

RHANI ONAI PUZINAUSKIENEI
skulpt.

VYTAUTUI RAULINAIČIUI
MONIKAI SLAPŠIENEI
Dr. MYKOLUI SLAPŠIUI

jų šeimas ir gimines užjaučiame ir kartu liūdime

JAV LB Washingtono Apylinkė

Brangiam Draugui skulptoriui

VYTAUTUI RAULINAIČIUI

tragiškai žuvus, skausmą likusius — mamytę, žmoną ALDONĄ, dukterį INGRIDĄ, sūnų ANDRIŲ, brolių ZIGMĄ su šeima ir kitus gimines, bei artimuosius giliai užjaučiame ir drauge liūdime

Birutė ir Vytautas Ignai

Dėl mūsų mielo Bičiulio
A. A.

VYTO RAULINAIČIO

tragiškos mirties, jo mylimai šeimai — žmonai ALDONAI, vaikams — INGRIDAI ir ANDRIUI, Motinai ir broliui ZIGMUI su žmona reiškiamo gilią užuojautą ir jungiamės į skaudų jų liūdesį

Natalijos ir Vytauto
Genutės ir Mečio
Aukštuolių šeimos

Tragiškai žuvus, LSK "Žaibo" nariui
skulptoriui VYTAUTUI RAULINAIČIUI,
nuoširdžią užuojautą reiškiamo velionies žmonai,
Motinai, Broliui ir LSK "Žaibo" nariams velionies
sūnui ir dukrai

Clevelando LSK "Žaibas"

VYTAUTUI RAULINAIČIUI

išsiskyrus iš mūsų, maloniai Dirvos tal-
kininkei ALDONAI RAULINAITIENEI, močiutei, vaikučiams, broliui ZIG-
MUI RAULINAIČIUI, giminėms ir ar-
timiesiems skausmo valandoje reiškia-
me nuoširdžią užuojautą

Dirvos redakcija ir tarnautojai

Skulptoriui

VYTAUTUI RAULINAIČIUI

tragiškai žuvus, žmonai ALDONAI,
vaikučiams INGRIDAI ir ANDRIUI,
MAMYTEI, broliui ZIGMUI ir šeimai,
reiškiamo nuoširdžiausią užuojautą ir
drauge liūdime

Marija Knystautienė,
G. ir M. Kenteriai,
A. ir V. Bigauskai,
J. ir V. Ramūnai

Mielam

VYTAUTUI RAULINAIČIUI

tragiškai žuvus, jo žmonai ALDONAI, sūnui
ANDRIUI, dukrai INGRIDAI, MAMYTEI ir bro-
liui ZIGMUI su žmona gilią užuojautą reiškia

Valė ir Kazys Barauskai
Julija ir Jonas Petroniai

Skulptoriui VYTAUTUI RAULINAIČIUI

mirus, ALDONĄ RAULINAITIENĘ, Mamytę,
vaikučius, brolių ZIGMĄ RAULINAITI, gimines ir
artimuosius šioje liūdesio ir skausmo valandoje
nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdime

Regina ir Jonas Čiuberkiai

Clevelando Vyrų Okteto ilgamečiui nariui,
skulptoriui VYTAUTUI RAULINAIČIUI
tragiškai žuvus, Velionio žmonai, sūnui, dukrai,
motinai ir broliui ZIGMUI nuoširdžią užuojautą
reiškia

Clevelando Vyrų Oktetas

Tragiškai žuvus

A. A.

Dail. VYTAUTUI RAULINAIČIUI

jo mamytę, žmoną, dukrelę INGRIDĄ, sūnų AND-
RIŲ, brolių ZIGMĄ su žmona giliam skausme šir-
dingai užjaučia

Alfonsas, Donata ir Aldona
S a m u š i a i

Mūsų mielam Bičiuliui

VYTAUTUI RAULINAIČIUI

tragiškai žuvus, Mamutei, žmonai ALDONAI, duk-
rai INGRIDAI, sūnui ANDRIUI, broliui ZIGMUI
ir artimiesiems širdingą užuojautą reiškiamo

Stefa ir Vytautas Gedgaudai

MONIKAI ir MYKOLUI

SLAPŠIAMS

mirus, buv. Dirvos administracijos tal-
kininkei MARYTEI MARCIKEVIČIENEI, šeimai ir artimiesiems šioje skaus-
mo valandoje reiškiamo nuoširdžią
užuojautą

Dirvos redakcija ir tarnautojai

A + A

MONIKAI SLAPŠIENEI

tragiškai žuvus, skausmą likusius: Motiną, seserį
MARYTĘ su šeima, brolių ANTANĄ ir kitus arti-
muosius nuoširdžiai užjaučiame

Birutė ir Vytautas Ignai

Mielai

MONIKAI ir MYKOLUI SLAPŠIAMS

tragiškai žuvus, jos mamytę ir broliui ANTANUI
BLAŽIAMS, seseriai MARYTEI MARCINKEVI-
ČIENEI su šeima, gilią užuojautą reiškia

Valė ir Kazys Barauskai
Julija ir Jonas Petroniai

A + A

Skulpt. VYTAUTUI RAULINAIČIUI

tragiškai žuvus, motiną, žmoną ALDONĄ su vai-
kais, brolių ZIGMĄ su šeima ir kitus gimines nuo-
širdžiai užjaučiu

Algimantas Daukantas

A. A.

VYTAUTUI RAULINAIČIUI

tragiškai žuvus, motinai, žmonai ALDONAI, vai-
kams INGRIDAI ir ANDRIUI, broliui ZIGMUI ir
artimiesiems gilią užuojautą reiškia ir kartu liūdi

Grażina ir Jonas Budriai,
Adelė ir Vincas Benokraičiai

VYTAUTUI ORINTUI

staigiai mirus, žmonai REGINAI, dukrai REGI-
NAI su šeima, gilaus skausmo prisilėgtus, nuošir-
džiai užjaučiu ir drauge liūdžiu

Elzbieta Vyšniauskienė

VYTAUTUI ORINTUI

staigiai mirus, žmonai REGINAI ORINTIENEI,
dukrai REGINAI su šeima, giminėms ir artimie-
siams nuoširdžią užuojautą reiškiamo ir drauge
liūdime

Henrikas ir Marta Macijauskai

VYTAUTUI ORINTUI

staiga mirus, jo žmonai REGINAI, dukrai REGI-
NAI su šeima ir švogerii ST. ASTRAUSKUI ir
kitiems artimiesiems reiškiamo gilią užuojautą ir
drauge liūdime

Bronė ir Pranas Maineliai ir
Vytautas Biliūnas